

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

ŠEŠTADIENIS – SATURDAY, OCTOBER – SPALIO 4, 2014 • Vol. CV Nr. 117 Kaina 2 dol.

4545 WEST 63rd STREET
CHICAGO, ILLINOIS 60629

PERIODICALS

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 10-03-14

ŠIAME NUMERYJE:

R. Juknevičienė: Lietuva kaip niekad susivienijusi – 3 psl.

Renginių kalendorius – 14 psl.

DRAUGAS
Mano laikraštis
nuolatinis,
patikimas,
mus rišantis.

Akademinių metų pradžia

Popiežiškoje lietuvių Šv. Kazimiero kolegijoje Romoje

Naujųjų mokslo metų pradžios Šv. Kazimiero kolegijoje šventės dalyviai.

Šv. Kazimiero kolegijos archyvo nuotr.

KUN. MOZĖ MITKEVIČIUS

2014 m. rugsėjo 29-ąją, minint šv. Arkangelų Mykolo, Rapolo ir Gabrieliaus dieną, Popiežiškosios Lietuvių Šv. Kazimiero kolegijos Romoje rektorius kun. Audrius Arštikaitis iškilmingai paskelbė naujuosius akademinius metus.

Be Kolegijos bendruomenės narių, šventėje taip pat dalyvavo Jo ekscelencija Vilniaus arkivyskupas metropolitas Gintaras Grušas, Jo ekscelencija Vilkauskio vyskupas Rimantas Norvila, Jos ekscelencija Lietuvos Respublikos ambasadorė

prie Švento Sosto Irena Vaišvilaitė, Jos ekscelencija Lietuvos Respublikos ambasadorė Italijoje Jolanta Balčiūnienė, Vatikano Radijo lietuvių redakcijos vadovas Jonas Malinauskas, šio radijo bendradarbis ir Italijos Lietuvių Bendruomenės pirmininkas Romanas Kazakevičius, Giovanna Pignatelli-Lozorratis su dukra Daina, kiti garbingi svečiai. Mokslo metų atidarymas prasidėjo Kolegijos Šv. Kazimiero koplyčioje šv. Mišių auka, kuriai vadovavo Jo ekscelencija arkivyskupas metropolitas Gintaras Grušas. Pamokslo metu arkivyskupas pastebėjo, jog angelų ir kunigų misija yra labai pana-

ši – būti Dievo bendradarbiais Žemėje regimuose ir neregimuose dalykuose. Sukonkretindamas savo mintį, arkivyskupas pastebėjo, jog arkangelas Mykolas – Dievo galybės atšvaitas – kunigams turi priminti pirmiausia ne valdžios ir galios turėjimą, bet ganytojo pareigą ginti savo kaime, nuo jį ištiksiančių visokių pavojų. Per Dievo Žodžio skelbimą kunigai supanašėja su arkangelu Gabrieliu – Dievo žinios skleidėju. Galiausiai arkangelas Rapolas – Dievo gydomojo veikimo atspindys – primena kunigų tarnystę teikti tikintiesiems sakramentus.

– 2 psl.

„Man reikia to grožio“

Apmąstymai po dramatiškų meno varžytinių

RAIMUNDAS MARIUS LAPAS

Dažnai juokauju, kad „saugumas gerai dirba“. Ištikimi skaitytojai dažnai pameta minčių bei temų būsimeis straipsniams. Šįkart už temą dėkoju savo kaimynei ir mielai draugei dailėtyrininkei, skulptoriaus Vytauto Kašubos dukterėčiai Viktorijai Matranga.

Meno varžytinės („aukcionai“) – įprastinis reiškinys tokiose pasaulio kultūros sostinėse kaip Paryžius, Londonas ar New Yorkas. Jų kiek rečiau pasitaiko Čikagoje, tačiau ir „Vėjų mieste“ prestižinių varžytinių namų nestokojama. Vienas iš aktyviausių – Hubbard gatvėje įsikūrusi „Wright“ galerija. Įkurta 2000 m. „Wright“ greitai įsitvirtino Amerikos meno rinkoje kaip pirmaujanti XX bei XXI a. dailės pardavėja. Iki šiol „Wright“ varžytinių namai New Yorke bei Čikagoje yra „paleidę į rinką“ daugiau nei 40 000 svarbių meno vertybių. Tad visiškai nenuostabu, kad šios galerijos žinios pateko ir dr. Martynos Miškinienės palikimo „perliukai“. – 11 psl.

Su litu atsisveikina ir karikatūristai

Dailininkų sąjungos galerijoje Vilniuje spalio 2 d. pradėjo veikti paroda „Pini-gai karikatūroje II“. Humoristinių piešinių ir karikatūrų paroda skirta būsimam Europos bendrosios valiutos – euro – įvedimui Lietuvoje 2015-aisiais.

Parodoje pristatomi 27 autoriai, iš viso pateikę 119 karikatūrų.

– 11 psl.

PRISIMINKITE DRAUGĄ SAVO TESTAMENTE

www.draugas.org/palikimai

Tel. 773-585-9500

Dievo žodis beldžiasi į mūsų širdis ir kviečia pasitikrinti, ar esame ištermingi tikėjimo kelionėje. Evangelija pasakoja apie sūnų, kuris greitai atsiliepė į tėvo kvietimą dirbti vynuogyne, bet pasvarstęs, kad reikės lieti prakaitą, neuėjo į darbą. Kitam sūnui buvo sunku paklaustyti, bet vėliau prisivertė tai padaryti ir įvykdė tėvo valią. Taigi pasiryžti daryti gera yra kur kas lengviau, nei ištverti iki galo.

Mūsų gyvenimo ir tikėjimo kelionė yra pilna išbandymų. Šios kelionės metu mes ne kartą ryžtamės vos ne kalnus nuversti, bet, susidūrus su gundymais ir sunkumais, mūsų pirmąsį meilę dažnai atšala ir pradedame abejoti, ar vertėjo tiek daug užsimoti, o gal geriau elgtis, kaip dauguma daro – Dievui skirti tik trupinius, o visa pasilikti sau. Gražiai pradėjusių su Dievu, o vėliau pavargusių ir apsileidusių yra daugybė. Yra pavojus, kad ir patys galime atsidurti šiame būryje.

Apaštalas Paulius matė, su koku užsidegimu pirmieji krikščionys pradėdavo savo tikėjimo kelionę ir kaip paskui apsileisdavo, kartais padarydavo net didelių klaidų. Todėl jis dažnai primindavo, kokie turi būti krikščionys. Būdamas kalėjime ir laukdamas mirties bausmės, jis rašė Filipų krikščionims: „Padarysite mano džiaugsmą tobulą tuo, kad laikysitės vienos minties, turėsite vienokią meilę, santaiką ir sutarimą. Tegul nelieka vietos vaidams ar tuščiai puikybei, bet nuolankiai kitus vertinkite aukščiau už save ir žiūrėkite kiekvienas ne savo naudos, bet kitų“ (Fil 2, 2–4). Apaštalas ragino tikinčiuosius laikytis vienybės ir nurodė, ko vienybei reikia – ne duoti vietos puikybei ir kuo daugiau dėmesio skirti ne sau, bet kitiems.

Ieškoti naudos ne sau, bet kitiems – tai šventumo, tai tikros meilės kelias, kuriuo ėjo Jėzus ir kuriuo jis kviečia eiti savo sekėjus. Per Krikštą ir Su-

Pažadėti ir ištesėti

ARKIVYSK. SIGITAS TAMKEVIČIUS

tvirtinimą įsipareigojome būti ištikimi Jėzaus sekėjai, todėl dažnai turime žvelgti į pavyzdį savo Mokytojo, kuris „apiplėšė pats save <...> nusižemino, tapdamas klusnus iki mirties, iki kryžiaus mirties“ (Fil 2, 7–8).

Neseniai Madride buvo paskelbtas palaimintuoju „Opus Dei“ prelatas Álvaro del Portillo, pirmasis šventojo Josemaría Escrivá įpėdinis. Palaimintasis dvidešimt metų vadovavo „Opus Dei“ prelatūrai. Jo rūpesčiu šios prelatūros kunigai 1994 metais atvyko ir įsikūrė Kaune bei Vilniuje. Palaimintasis Álvaro buvo gilaus tikėjimo ganytojas, nuolat mąstantis, kaip padėti žmonėms ne tik artėti prie Dievo, bet ir jų medžiaginiuose dalykuose. Lotynų Amerikoje, Azijoje ir Afrikoje jis steigė globos įstaigas, ligonines ir vykdė daug projektų, skirtų nepasiturintiems žmonėms. Kai vienas žurnalistas nusistebėjo ramybe, kuria spinduliavo palaimintasis, šis atsakė: „Už šios ramybės slepiasi daug karų.“ Ji pasakė elementarią tiesą, kad šventumas reikalauja ne tik Dievo malonės, bet ir kovos su savo savimeile.

Mes visi esame pašaukti į šventumą, todėl klausime savęs, ar tęsiame savo įsipareigojimus? Ar neapsirantame su pašaukimu į šventumą ir nemastome, kad gal užtenka to, jog tikime į Dievą? Ar nepasiduodame mums įtaką darančiai sekuliariai kultūrai, skatinančiai arba visiškai nutolti nuo Dievo, arba turėti tik tokį tikėjimą, kuriame nebelieka as-

meninio ryšio su Dievu? Apgailėtina, bet tokį tikėjimą turi daugelis. Dažnas tikintysis mažai vertina kasdienę maldą ir sekmadienio Mišias. Jei žmogus nesimeldžia ir nešvenčia sekmadienio, nuskriaudžia pats save, likdamas beginklis gundymų pilname pasaulyje.

Tikrai ne siekdamas mus išgąsdinti Jėzus pasakė: „Muitininkai ir ištvirtėję greičiau už jus pateks į Dievo karalystę“ (Mt 21, 31). Jis žinojo, kokie visi esame trapūs ir nerangūs į gera, o dažnai net nesuvokiame savo apgailėtinos padėties. Nusidėjęs lengviau suvokia savo menkumą, todėl jam lengviau nusizeminti ir pasitikėti ne savimi, bet Dievu. O teisusis dažnai didžiuojasi savo teisumu ir užmiršta, kad be Dievo malonės jis yra niekas – gali nupulti labiau už didžiausią nusidėjęlį.

Ką daryti, kad gerai pradėję ištesėtume teisingumo kelyje? Reikia susikurti ir palaikyti gerą santykį su Viešpačiu. Jeigu mąstysime, kad mus išgelbės vien per Krikštą gautas tikėjimas, skaudžiai klysim, nes šį tikėjimą galima palaidoti. Tikėjimas tampa jėga tik tuomet, kai susikuriamas draugystės santykis su Dievu. Tai elementari katekizminė tiesa. Krikščioniškai gyventi ir ištesėti gerame galima tik tuomet, kai meldžiamasi, kai maldoje išgyvenamas Dievo artumas. Kai dėkojama Dievui už viską, kuo jis mus apdovanojo, kai Dievas šlovinamas, kai jo atsiprašoma ir jo meilei patikimi visi reikalai bei rūpesčiai.

Tikintis ir besimeldžiantis žmogus niekuomet neužmirš, ko dangaus Tėvas iš jo nori. Maldoje mokomės atsisakyti savimeilės ir ieškoti Dievo valios. Šitoks yra šventumo kelias. Šiuo keliu ėjo ir palaimintasis Álvaro del Portillo. Be daugybės nuveiktų gailestingumo darbų, matome, kad jis palaikė labai glaudų santykį su Dievu, buvo maldos vyras. Dažnai su psalmininku kartokime: „Parodyk man, Viešpatie, savąjį kelią, išmokyk mane takais tavo eiti“ (Ps 24, 4).

Akademinių metų pradžia

Atkelta iš 1 psl.

Tęsdamas homiliją ir linkėdamas prasmingų studijų bei tolimesnės kunigiškos formacijos jau esantiems ir dar tik pradedantiems studentams, arkivyskupas pabrėžė keturis ugdymosi aspektus. Akademinių požiūriu popiežiniai universitetai turtingi kompetentingais profesoriais, gebančiais ne tik puikiai išdėstyti savo disciplinas, bet taip pat ir skatinančiais įvairiems dialogams, naujovių paieškom. Arkivyskupas paragino studentus semtis kiek įmanoma daugiau žinių iš šio lobby. Šalia to, Vilniaus arkivyskupas metropolitas, kvietė susirinkusiuosius atkreipti dėmesį į dvasinį ugdymą.

Roma neabejotinai turtinga savo dvasiniu paveldu, tačiau ypatinga Dievo malonė yra taip pat galimybė jausti gyvąją Bažnyčią, išgyventi Jos patirtį, kartu su Ja mąstyti. Pastoracinėje praktikoje atsiveria įvairiausių metodų panorama, kurių pritaikymas Lietuvoje praturtins vietinę Bažnyčią. Jo ekscelencija skatino semtis tos patirties, kiek įmanoma daugiau. Galiausiai bendražmogiškame lygmenyje, kiekvienas viešintis Romoje turi galimybę

praturtinti save čia susipynusių kultūrų pažinimu ir, nepaisant skirtin-gumų, patirti visus vienijantį priklausymą vienai visuotinei apaštalinei Bažnyčiai. Pabaigai, Jo ekscelencija arkivyskupas Gintaras Grušas palinkėjo Šv. Dvasios globos ir vedimo ne tik studentams, bet taip pat ir Kolegijos vadovybei bei darbuotojams.

Po šv. Mišių, visiems nusifotografavus Kolegijos svečių priėmimo mėnėje, 90-čio proga iškilmingai buvo pasveikintas ir, už nuopelnus Lietuvos Respublikai bei Lietuvos vardo garsinimą pasaulyje, apdovanotas Kolegijos dvasios tėvas prel. Stasys Žilys. Ilgamečiui Kolegijos studijų prefektui, Šventojo Sosto Rytų Bažnyčių kongregacijos archyvarui, Šventojo Popiežiaus Jono Pauliaus II lietuvių kalbos mokytojui, apaštališkajam protonotarui Ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ Komandoro kryžių, Jos ekscelencijos Lietuvos Respublikos prezidentės Daliaus Grybauskaitės vardu, įteikė Jos ekscelencija Lietuvos Respublikos ambasadorė prie Švento Sosto Irena Vaišvilaitė. Oficialiajai sveikinimų daliai pasibaigus, šventės dalyviai susirinko proginei vakarienei Kolegijos refektoriuje. Garuojant gardiems patiekia-

Garbingo žymens įteikimas (iš k.): prel. Stasys Žilys, J.E. Lietuvos Respublikos ambasadorė prie Šventojo Sosto Irena Vaišvilaitė, J. E. Vilniaus arkivyskupas metropolitas Gintaras Grušas, Popiežiškosios lietuvių Šv. Kazimiero kolegijos Romoje rektorius kun. Audrius Arštikaitis

lams, kuriuos paruošė paprastos ir šeimininės Kolegijoje patarnaujančios šv. Šeimos kongregacijos seserys, bei aidint maloniems pašnekesiams, visi jautėsi it viena šeima. Vakaras prabėgo nepastebimai. Galiausiai Kolegijos rektoriui tarus padėkos žodį, Ko-

legijos kiemelyje aidint šiltiems palinkėjimams ir troškimu vėl susitikti ateityje, svečiai išsiskirstė.

Kun. Mozė Mitkevičius – Popiežiškosios lietuvių Šv. Kazimiero kolegijos studentas.

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532. Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: \$150.00. Postmaster: Send address changes to

Draugas – 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5532

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV – metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klase: kasdien – \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD): – metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00 • 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu – metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00

Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA

JAV – metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00

Kanadoje (USD): – metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00 • 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis: oro paštu – metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00
Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$70.00

Mažindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiuočiamo. „Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba. Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.

Vyriausioji redaktorė –
Ramunė Lapas
vyr.redaktore@gmail.com

Kultūrinio šeštadienio priedo redaktorė –
Renata Šerelytė
rainbow.vilnius@gmail.com

Redakcija už skelbimų turinį ir kalbą neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos gavus prašymą, ką nors skelbti. Redakcija straipsnius taiso savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugoja. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

Administracijos el. paštas:
skelbimai@draugas.org
administracija@draugas.org

DIDYSIS POKALBIS

Rasa Juknevičienė. Lietuva kaip niekad susivienijusi

JAV leidžiamas lietuviškas laikraštis „Amerikos lietuvis“ paskelbė straipsnį, kuriame teigiama, kad Lietuvoje tvyro paranoja dėl Rusijos grėsmės, kad čia gyventojai yra suklaidinti, kad čia nekenčiama rusų. Iš „Facebook“ buvo prigaudyta neva ten skelbiamų žiaurių grasinimų rusų tautybės žmonėms ir t. t. Manome, kad tokie tekstai klaidina išeiviją, todėl kreipėmės į Lietuvos Respublikos Seimo Nacionalinio saugumo ir gynybos komiteto narę Rasą Juknevičienę, prašydami supažindinti su situacija Lietuvoje ir aplink Lietuvą valstybės ir piliečių saugumo prasme šiuo ypatingos tarptautinės politinės įtampos laikotarpiu.

– Derėtų kalbėti plačiau – Rusija skiria labai didelius pinigus informaciniam karui, propagandai ne tik pačioje Rusijoje. Aš pati didelę dalį savo gyvenimo praleidau okupuotoje Lietuvoje, Sovietų Sąjungoje, ir žinau, kas yra propaganda, kas yra melas. Tačiau tokių mastų kaip dabar sovietinė Rusija nebuvosi. Dabar propaganda yra kur kas profesionalesnė ir labai stipriai veikia žmonių mąstymą. Ypač tų žmonių, kurie nesugeba kritiškai mąstyti. Reikia žinoti, kad yra veikiamas ne tik pačioje Rusijoje, ne tik aplinkinėse valstybėse, bet net ir Jungtinėse Amerikos Valstijose. Todėl verta pažiūrėti, kas yra vieno ar kito leidinio savininkai ir kas už jų stovi. Aš neturiu konkrečios informacijos, kokia situacija yra su lietuviškais leidiniais Amerikoje, bet gerai žinau, kad ir Airijoje, ir Anglijoje, kur yra didelės lietuvių bendruomenės, jau yra tendencija, kad lietuvišką išeivių žiniasklaidą perperka su Rusija susiję asmenys. Tai vienas iš veikimo būdų. Tai daroma siekiant propagandiniais čiuptuvais apimti kuo daugiau pasaulio. Beje, šiomis dienomis kaip tik pasirodė informacija, kad Rusija ketina stiprinti savo informacinę politiką ir kad vien Rusijos televizijos konglomeratas „Russia today“, apraizgęs visą pasaulį per angliškai ir kitomis kalbomis transliuojamą televiziją, 2015 m. gaus 41 proc. daugiau subsidijų iš Rusijos valstybės. Tai sudarys 15,38 mlrd. rublių, t. y. 402 mln. JAV dolerių per metus. (Dar praėjusiais metais

buvo skirta 300 mln. dol. subsidijų.) Bus pradėtos transliacijos prancūzų ir vokiečių kalbomis. Invazija į žmonių protus yra Kremliaus vykdomo hibridinio karo sudėtinė dalis, siekiant sudaryti palankią dirvą Rusijos tolimesniems veiksams.

Tai, ką jūs citavote, yra visiška nesąmonė. Melas. Nepažįstu nė vieno lietuvio, kuris norėtų karo, dauguma puikiai suvokia, kad rusų tauta pati yra okupuota kriminalinio režimo. Kita vertus, manyčiau, kad Putinas daro tam tikrą „gerą darbą“, gaila, kad ukrainiečių kraujo sąskaita, nes didžioji dalis lietuvių ir visos partijos tuo klausimu kaip niekad susivienijo. Šiandien jau niekas mūsų, konservatorių, nebevadina kokiais nors rusofobais, bepročiais, kurie mato Rusijos grėsmes, nes po Rusijos įsiveržimo į Ukrainą visi sveiko proto žmonės patys tuo įsitikino. Taip, yra žmonių, kurie nepatenkinti Lietuvos nepriklausomybe, kurie ilgisi Sovietų Sąjungos. Jų yra gal 20–30 proc. Jie yra pagrindinis Kremliaus taikiny, siekiant daryti įtaką kiekvieno rinkimuose bei skleidžiant propagandą, melagingas Kremliaus žinias. To yra, bet Lietuvoje nėra panikos, nėra ištižimo, atvirkščiai – absoliuti dauguma supranta, kokia didelė sėkmė buvo įstoti į NATO ir kad turime visas galimybes šį kartą išlaikyti savo valstybę.

Nepriklausomos Lietuvos metais užaugo tokia karta, kuri pokariu išėjo į miškus arba buvo priversta emigruoti. Mums reikia susitelkti ir atsispirti. Putinas žlugs, ir tai yra pagrindinis dalykas, kodėl mes turim susitelkti ir nebijoti, nes kai ką užvaldo pesimizmas, – juk mes vis tiek nieko nepadarysim. Tokia valstybė kaip dabartinė Rusija XXI a. iš principo negali išsilaikyti, nes ji neturi konkurencingos ekonomikos, ji iki šiol nėra modernizuota, trūksta technologijų, jos 53 proc. biudžeto sudaro pinigai iš naftos ir dujų, visuomenės būklė yra tragiška. Jeigu Vakarų valstybės iš tikrųjų imsis ryžtingų sankcijų ir jeigu, kaip dabar matome, Europa susirūpino dėl savo energetinės nepriklausomybės nuo Rusijos, tai Rusija neteks didelės dalies valstybės biudžeto pinigų. Perspektyva jos dujoms ir naftai nėra tokia gera vien dėl to, kad infrastruktūra yra pasenusi ir rusai naudojami Vakarų technologijomis. Šita valstybė artėja prie „faled state“ – prie žlugusios valstybės statuso. Bet mano optimizme yra daug nerimo – Putino režimas griūdamas gali pridaryti daug bėdų kaimynams. Todėl mes turim susitvarkyti taip, kad ne duotume preteksto mūsų sukiršinti ar užvaldyti mūsų protų.

Dabar dėl požiūrio į rusus ir Rusiją. Lietuviai visada buvo labai tolerantiška tauta. Nepažįstu nė vieno lietuvio, Lietuvos piliečio, kuris nenorėtų gerų

santykių su Rusija. Mes 1990 m., kai atkūrėm savo valstybę, labai daug vilčių dėjom į tuometinę B. Jelcino Rusiją, manėm, kad jam bus sunku po daugelio sovietmečio dešimtmečių, bet vis dėlto Rusija eis demokratijos keliu. Visas pasaulis tuo tikėjo. Ir Putinui atėjus į valdžią daugelis žmonių tikėjo, kad atsivėrusi Rusija ir toliau eis demokratijos keliu. Pasirodė, klydom. Rusija pasirinko visai kitą kelią. Kaip vienas britų politikas man yra sakęs, susikūrė gangsterių valstybė, kuri yra net labiau agresyvi, nei brežnevinė Sovietų Sąjunga. Taip, šiandien Lietuvoje yra nemažai nerimo dėl to, kas vyksta Rusijoje. Nerimas ir visuose demokratinuose kraštuose. Štai neseniai Vilniuje buvo susirinkę NATO karinio komiteto nariai, tai yra visų NATO valstybių kariuomenių vadai. Jie svarstė, kaip konkrečiai ginti šį regioną, – visi suprantame nuo ko ginti – nuo galimos Rusijos agresijos. Lietuva įeina į Rusijos planus – ją padaryti, jeigu ne okupuota, bent jau tam tikra buferinė zona, kurioje turėtų didžiausią įtaką. Ir ji veikia visais įmanomais būdais, įskaitant ir žiniasklaidą, ir ypač žiniasklaidą, kad paveiktų žmonių protus. Tai yra viena iš pirmųjų valstybės galimo užvaldymo fazių. Esu tikra, kad ir Amerikos lietuviai yra šito plano sudėtinė dalis, kadangi jie turi įtakos savo giminėms Lietuvoje, piliečiai balsuoja Lietuvos rinkimuose. Siekiama sukurti tokį foną, kad Lietuvoje viskas blogai, niekas nesiseka, žodžiu, kad Lietuva yra nevykęs projektas.

Pagrindinis Putino Rusijos tikslas – susigrąžinti įtaką buvusioje imperijoje. O tam reikia susilpninti pasaulio demokratijas, visų pirma – JAV. Toks yra Rusijos tikslas.

– Ar pasikeitęs Rusijos slaptųjų tarnybų veikimas Lietuvoje ir aplink Lietuvą prasidėjęs Rusijos karui Ukrainoje?

– Dabar agresijos daug daugiau – kol kas žodinės agresijos prieš Baltijos kraštus. Pasižiūrėkite – pagrobtas Estijos saugumo pareigūnas, tarptautiniuose vandenyse užgrobtas laivas su Lietuvos vėliava, – šie įvykiai susiję su bendra tendencija – atakuoti, žeminti Baltijos valstybes ir laikyti jas nuolatinėje įtampoje. Mūsų tikslas yra visai kitoks, mes manom, kad Šiaurės Europos regionas, kuriame gyvename, galėtų būti pavyzdžiu visam pasauliui, kaip saugaus ir klestinčio regiono modelis. Rusija taip nemano, jai reikia rodyti, kad Baltijos valstybėms nepasisekė, kad kitos valstybės – Ukraina, Baltarusija, Vidurinės Azijos valstybės – irgi nepanorėtų eiti tuo pačiu keliu kaip mes.

Nukelta į 7 psl.

Būdama krašto apsaugos ministre R. Juknevičienė Gaižiūnų poligone, Rukloje dalyvavo 96 rezervo karių pratybų pristatyme. KAM archyvo nuotr.

„Man reikia to grožio“

Apmąstymai po dramatiškų meno varžytinių

Atkelta iš 1 psl.

Š. m. rugsėjo 23-čioji man ilgam įsirėš į atmintį. Nors nuodugniai esu susipažinęs su varžytinių namų virtuve ne tik Amerikoje, bet ir Europoje, Azijoje, net tolimojoje Australijoje, tačiau daugiausia internetu ar telefonu. Retai pasitaiko progų varžytinėse dalyvauti asmeniškai. O čia dar toks išskirtinis reiškinys – dr. Martyna Miškinienė, būdama lietuvė „dipukė“, rinko ne Varną, Galdiką, Kasių, Petravičių, o pasauliniu mastu žinomus Chagall, Warhol bei kitų dailininkų darbus. Tai turbūt unikalūs atvejais išeivijos istorijoje – ne veltui artėjantis aukcionas mane taip intrigavo!

The „Wright“ way

Ir taip antradienio, rugsėjo 23-sios rytą keturi lietuvaičiai (mano kaimynai, aš, ir viena jauna viešnia iš Klaipėdos) patraukėm Hubbard gatvės link. Privažiavome milžinišką, nors gal nelabai išvaizdų pastatą – sandėlį, paženklintą 1440 numeriu. Jokios iškabos – net suabejojome, ar čia tikrai „Wright“ galerija? Paskambinę ir įėję į vidų patekome į kitą pasaulį – atsivėrė erdvios, modernios ekspozicijos salės. Žmonių – gal tik vienas kitas, o varžytinės netrukus prasidės. Pakilome į antrą aukštą, kur vyks pačios varžytinės. Po truputį dalyvių daugėjo. Mūsų ketvertas – tik stebėtojai, tokių salėje buvo ir daugiau. Pavienių užsiregistravusių dalyvauti varžytinėse suskaičiavau apie dešimt. Tikrai nedaug. Dalyviams buvo įteikti du itin dailūs varžytinių katalogai: vienas, mažesnis, specialus dr. Martynos

„Wright“ varžytinių namų savininkas Richard Wright energingai pardavinėjo M. Miškinienės surinktas muziejines vertybes. Godos Jankutės nuotr.

chelangelo Pistoletto „Tenda Blu“ („Blue Curtain“) 1967. Painted tissue paper on polished stainless steel. Darbas unikalus, tikras šedevras, įvertintas 150 000 – 200 000 dol. Norinčių įsigyti šį „perliuką“ buvo itin daug, o galutinė pirkimo kaina išaugo net penkis kartus. Brangus malonumas!

Mano akį patraukė žymaus prancūzo dailininko, Vitebsko apylinkėse gimusio Mark Chagall 1971 m. kūrinys „La Caverne des nymphes“. Litografija, numeruota 28/60. Pradinis įvertinimas – 20 000–30 000 dol. 109 numeriu paženklintas darbas nesulaukė tinkamo dėmesio – naujasis „nimfų“ savininkas pasiglemžė jas už pusę pradinės kainos – vos 12 500 dol.

Tuomet pasigailėjau nebeturįs daugiau savo radijo laidos „Studijos R“ – įrašas iš šio įvykio būtų nepaprastai dramatiškai nuskambėjęs

eteryje. Laikraštyje sunku perduoti varžytinių įtampą, jų dvasią. Tiesa, per tas 45 minutes, kai buvo varžomasi dėl Miškinienės rinkinio, mano nustebimui nebuvo nei vieno pasiūlymo iš salėje sėdėjusių – tik telefonu ir internetu. Gal kas tikėjosi puslėčiui ką nutverti? O gal salėje tupėjo tik smalsuoliai, atėję nebūdingai praleisti laiko?

Nepaisant šurmulingos aplinkos, išgirdęs mus tarpusavyje lietuviškai šnekantis atsigrėžė priekyje sėdėjęs žmogus. Tuoj pat susigaudžiau, kad tai – dr. Miškinienės sūnus, su kuriuo iki varžytinių bendravau telefonu, bandydamas susitarti dėl pokalbio.

Kolekcinių iš didžiosios raidės

Kai nutariau aprašyti šį įvykį, daug palankumo ir entuziazmo man parodė „Wright“ varžytinių namų atstovė Annie Wang. Varžytinių dieną ji draugiškai pasitiko, aprodė milžiniškas galerijos patalpas. Tačiau į mano klausimą, ar yra atvykę Miškinienės šeimos nariai – neatsakė (suprantama – konfidenciali informacija). O štai paklausta, ar jos nuomone, Miškinienė buvo kolekcininkė ar tik investavo

į meną, simpatiškoji Annie nusišypsojo: „Ji buvo tikra kolekcininkė. Investuotojai, ko gero, nesugebėtų sudaryti tokį rinkinį, kokį turėjo ji.“

Pasibaigus tai varžytinių daliai, kurioje buvo išstatyti dr. Miškinienės pagrindiniai darbai (jie visi buvo parduoti), pastebėjau, kad į mus atsigrėžęs vyras ir šalia jo sėdėjusi jauna mergina pakilo iš savo vietų. Pasivijęs juos laiptinėje, lietuviškai pajuokavau: „Sveikinu naują milijonierių“. Vyras padavė ranką: „Kęstutis Miškinis“. Man tik spėjus pasakyti savo vardą, jis nusišypsojo: „taip ir galvojau...“ Susipažinau ir su mergina – tai Kęstučio dukra, dr. Miškinienės anūkė Ingrida. Verslininkė iš New Yorko. Labai simpatiška ir iškalti. Šnekučiuodamiesi dar apėjome „Wright“ ekspozicijų sales pirmame aukšte. Tiesa, iš Miškinienės rinkinio ant sienų čia kabėjo nedaug – visi pagrindiniai darbai buvo rodomi „Wright“ varžytinių namų skyriuje New Yorke.

Kęstutis prisipažino, jog jis buvo priblokštas išgirdęs kai kuriuos varžytinių rezultatus, pavyzdžiui, Pistolito darbo kainą. „Nieko ten ypatingo – nutepliotos kažkokios užuolaidos ir tiek!“, – gūžtelėjo pečiais. Aš pajuokavau: „Nežinia, kas ten slypi už tų ‘firankų’“. Atsisveikindamas darsyk užsiminiau apie pokalbį laikraščiui. Detroitietis sutiko ir atskleidė nuostabią išeivės kolekcininkės istoriją.

Menas – dvasinis įkvėpimas

Anot Kęstučio, Martyna Miškinienė neturėjo ypatingų polinkių piešti ar tapyti, tačiau meilė menui ir aistringas pasiryžimas remti meno bendruomenę ją lydėjo visą gyvenimą. Ji aktyviai dalyvavo Detroit Institute of Arts bei kitose filantropinėse organizacijose. Pokalbiuose su sūnumi ji nuolat pabrėždavo: „Man reikia to grožio!“ Tas rafinuotumo ir elegantiškumo poreikis atspindėjo visame jos gyvenime ir aplinkoje.

Meno kūrinius dr. Miškinienė pradėjo rinkti maždaug 1960 metais. Šeima matė, kad nors ji gyveno šia diena, jos žvilgsnis buvo nukreiptas į ateitį. Gydytoja pasižymėjo puikia nuojauta ir įžvalga. Ją supantis menas buvo jos dvasinis įkvėpimas. Velionė susidraugavo su Albert Landry, buvusiu niujorkiečiu, kuris vadovavo J. L. Hudson galerijai Detroite. Jis dinamišką New Yorko – meno sostinės – dvasią įkūnijo savo naujoje galerijoje ryškaus pramoninio atspalvio Detrito mieste. Tą šiuolaikinį pulsą labai greit užčiuopė emigrantė gydytoja iš Lietuvos.

Kaip ir Annie iš „Wright“ galerijos, sūnus Kęstutis ir anūkė Ingrida mano, jog dr. Martyna Miškinienė buvo kolekcininkė, o ne investuotoja. Nors „Wright“ atstovų teigimu 26 iš jos rinkinio parduodami darbai turėjo didelę vertę, ji saugojo daug dau-

Meilę menui daktarė įskiepijo ir savo šeimai (iš k.): Martyna Miškinienė, jos anūkės Aleksa ir Ingrida, sūnus Kęstutis. Orchard Lake, MI, 2011 m.

Asmeninio K. Miškinio albumo nuotr.

Miškinienės kolekcijos (124 pagrindiniai objektai iš jos rinkinio); kitas – pagrindinis (jame pristatyta 350 kūrinių, tarp jų ir kai kurie mažiau reikšmingi iš Miškinienės palikimo).

Prasidėjo varžytinės, ir aš pasijutau tarsi olimpiniam stadione. Prie telefonų budėjo būrys „Wright“ galerijos darbuotojų – kai kurie rankose laikė net po keletą ragelių. Jie priiminėjo pasiūlymus (*bidus*). Žmonės dalyvavo ir internetu (mančiau – iš viso pasaulio). Pirmas išstatytas darbas – legendinio dailininko, pop meno sąjūdžio atstovo Andy Warhol 1967 m. aktorės Marilyn Monroe 221 numeriu pažymėtas portretas. Pradinė kaina – 40 000 dol. Nenutrūkstamai skambėjo visi telefonai. Galop darbas atiteko kažkam, suplojusiam 118 750 dol. Pasakui buvo siūloma pora to paties dailininko 1970 metais tapytų gėlių natūrmortų. Kukli pradžia – tik po 20 000 dol., tačiau energingų varžytinių metu kaina išpūdingai išaugo – vienas darbas parduotas už 45 000 dol., kitas – net už 51 250 dol. (į galutinę sumą įskaitytas 25 proc. varžytinių namų komisinis mokestis).

Bet tai tik varžytinių pradžia, gerbiamieji – kas bus toliau, net baugu. 103 numeris kataloge: *Mi-*

Neįvardintas Alexander Calder 1969 m. guašas buvo parduotas varžytinėse už itin solidžią sumą – 112 500 dol.

giau meno kūrinių – vietinių dailininkų, draugų bei lietuvių skulptorių darbų, kurie piniginiu atžvilgiu gal nebuvo labai vertingi, tačiau dr. Miškinienei jie buvo brangūs.

Kaip apibūdinti kolekcininkės skonį? Ko gero žodžiu „įvairialypis“ – tačiau tie margi darbai kažkaip stebuklingai sugyveno jos pastogėje. Ižengęs pro jos namų duris suprastdavai, kad čia gyvena žmogus, kuris vertina meną ir nori savo erdvę užpildyti įdomiais kūriniais. Visas Miškinienės namas pulsavo menu. Virš sofos kabėjo legendinio Andy Warhol darbai. Walasse Ting drobė „Singing in the rain“ puošė laiptinę. Detroitiečių skulptūros pasitikdavo kiekvieną svečią. Visi jos surinkti meno kūriniai atrado sau tinkamą vietą. Anot daktarės šeimos narių, Miškininių rezidencija buvo ta vieta, kurią būtinai turėjai pamatyti.

Kas slypi už šių užuolaidų? Michelangelo Pistoletto 1967 m. kūrinys *Tenda blu*

Maždaug 1970 m., išsigiję žemės sklypą ežero pakrantėje, Miškiniai pasamdė tuomet gan talentingą ir perspektyvų architektą Don Paul Young, kad suprojektuotų jiems idealią rezidenciją. Kartu su vyru bei sūnumi daktarė ne vieną vasarą dalyvavo namo statyboje. Kai galų gale jame jau galėjo apsigyventi, Miškinienė džiaugėsi, jog savo surinktą meną galės rodyti ir nebereikės jo laikyti sandėlyje.

Žiedas tarp žiedų

Martyna Miškinienė dažnai meno kūrinius išsigydavo galerijose bei keliaudama su „Archives of American Art Association“ („Detroit Institute of Arts“ rėmėjų organizacija) nariais. Ji nebuvo užsibrėjusi turėti „pilną rinkinį“ (vieno dailininko visą seriją ar pan.) – tiesiog rinko tokius darbus, kurie harmoningai užpildytų jos namų erdvę. Jos aplinkoje buvo nemažai profesionalų, galerijos savininkų, padėjusių vystyti šį pomėgį. Tai buvo jos aistra iki paskutinio atodūžio.

Ar buvo toks dailininkas ar konkretus kūrinys, kurį Miškinienė būtų norėjusi turėti, bet neturėjo? Sūnaus manymu – ne. Labiausiai ji mėgo dešimties gėlių seriją sukurta legendinio Andy Warhol. Dak-

tarė buvo aistringa sodininkė, tad gėlės – kaip ir modernusis menas (o ypač gėlės mene!) taip pat užėmė svarbią vietą jos gyvenime.

Paskutinis jos išgytas kūrinys buvo stulbinantis prancūzo Henri Matisse plakatas „Les Bêtes De La Mer“, kurį ji netikėtai atrado vienos vietinės meno galerijos sandėlyje. Beje, Martynos Miškinienės rytietiško meno rinkinys buvo parduotas prieš trejetą metų. Ji nevengė ir egzotiško meno, negailėdama lėšų pirkdavo unikalius rytietiško meno kūrinius. Sudėtingi raštai bei koloritas žavėjo daktarę ir atitiko jos estetinį skonį.

Kas daroma iš meilės, negali nuvertėti

Ko gero, nėra lengva pasirinkti varžytinių namus – juk norima, kad žinia apie parduodamus dar-

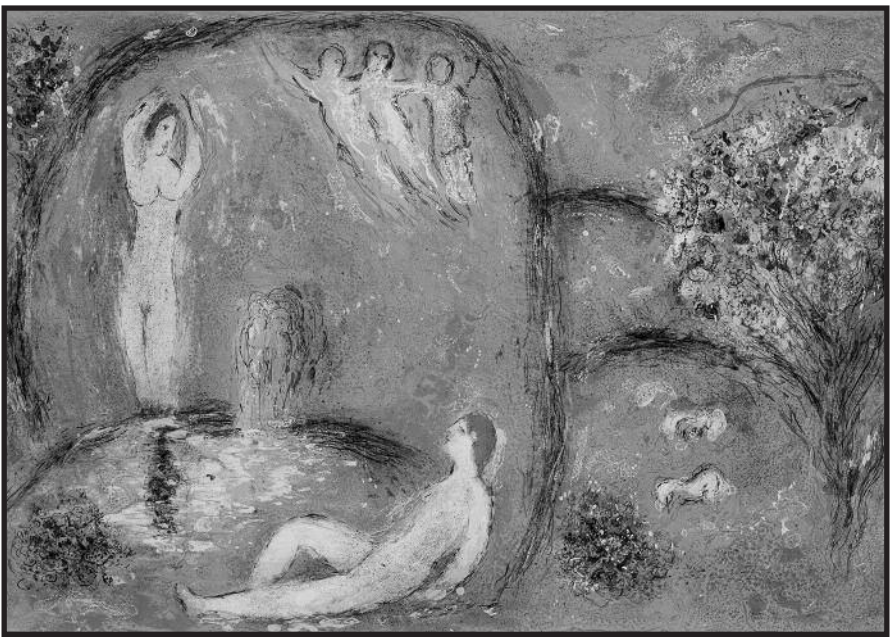
bus kuo plačiau pasklisų meno kolekcininkų pasaulyje. Ir ne tik tarp amerikiečių, o globaliniu mastu. Kęstutis Miškinis tvirtino, jog į „Wright“ galeriją Čikagoje kreiptasi po ilgo tyrinėjimo ir daugelio pokalbių su meno pasaulio žmonėmis. Šių varžytinių namų dėmesio centre – modernusis menas, būtent tai, ką Miškinienė mėgo ir rinko. Be to, jie pasižymi savo pristatymu, asmeniniu dėmesiu klientui, geru įvertinimu ir profesionalumu – tiek galerija Madison Avenue New Yorke, tiek ir ši, „Vėjų mieste“.

Ar Miškinienės namai dabar tušti? Rinkinio pėdsakų nebeli-

ko? Toli gražu – ne. Šeima atminimui pasiliko kai kuriuos Warhol darbus, o taipogi dar kai ką, ką laiko savo šeimyniniu paveldu. Kęstutis tvirtina, jog ir jis, ir jo vyresnė sesuo Danutė paveldėjo motinos meilę menui – jie taip pat renka dailę.

Įdomu, kuris motinos rinkinio darbas Kęstučiui labiausiai įstrigo vaikystėje? Jis prisiminė Jean Dubuton natiurmortą „Gėlės“ – ši nuostabi drobė kabėjo salone. O labiausia patiko „Leviation III. Abstract“. Šis Enrico Donati darbas buvo tarsi motinos paskatinimas sūnui – jei jo pažymiai bus geri, paveikslas taps jo nuosavybe. Penktos klasės moksleiviui duotas pažadas buvo ištesėtas – ir iki šios dienos Martynos Miškinienės pasižadėjimo raštelis Kęstučiui tebėra priklijuotas kitoje paveikslo pusėje.

Pabaigoje paklausiau Kęstučio Miškinio – kaip jam atrodo, ar verta investuoti į meną? Kaip išmokti investavimo abėcėlės? Mano pašnekovas į tai atsakė: „Menas išsigijamas iš meilės. Jei darai ką myli, pinigai atkeliaus. Vertė gali kilti ar smukti. Jei tavo vienintelis tikslas yra uždarbis, tikrai nesiseks. Meno dividendai pradžiugina tave kasdien pažvelgus į tai, kas kabo tavo buveinėje. Džiaukis turimais darbais.“

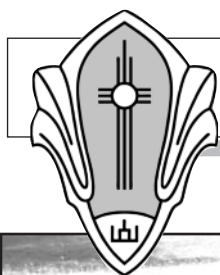
Mark Chagall „nimfos“ nebuvo populiarios – jos parduotos tik už 12 500 dol. „Wright“ galerijos nuotraukos

Dviejų žavingų damų – aktorės Marilyn Monroe ir gydytojos Martynos Miškinienės šypsenos. Miškininių rezidencijoje Orchard Lake, MI, 1984 m. Asmeninio K. Miškinio albumo nuotr.

Martyna Leveckytė-Miškinienė gimė 1915 m. gegužės 14 d. Šlamuose, Šakių apskrityje. Iš profesijos – gydytoja. Baigusi Šakių gimnaziją, Vytauto Didžiojo universitete studijavo mediciną. Ten 1940 m. įgijo gydytojos diplomą. 1944 m. pasitraukusi į Vokietiją, Martyna įsidarbino vaikų ambulatorijoje Dresdene. 1945–1949 m. ji buvo Würzburgo-Schweinfurto pabėgėlių stovyklų gydytoja. Vokietijoje Martyna Leveckytė susipažino su savo būsimo vyru, 1912 m. gimusiu inžinieriumi Napoleonu. Netrukus jie susituokė. 1946 m. gimė dukrelė Danutė. 1949 m. šeima imigravo į JAV ir apsigyveno Detroite. Kelerius metus Martyna Miškinienė dirbo ligoninėje sesele, aprašinėjo ligų istorijas – Michigan valstijoje baigusiam mokslų užsienyje gydytojui nebuvo leidžiama dirbti pagal specialybę. Šį įstatymą atšaukus, Miškinienė stažavosi Wayne valstybinio universiteto Medicinos mokykloje Detroite. Nuo 1953-tųjų ji vertėsi privačia praktika. 1989 m. 50-ies metų darbo sukakties proga Michigan valstijos Medicinos draugijos ji buvo apdovanota aukso medaliu. 2008 m., būdama jau garbaus 93-jų metų amžiaus Martyna Miškinienė išėjo į pensiją. Jos vyras Napoleonas visą laiką dirbo inžinieriumi „Fordo“ automobilių gamykloje. 1977 m. išėjęs į pensiją kartu su 1954 m. Detroite gimusiu sūnumi Kęstučiu vertėsi nekilnojamu turtu (daugiausia butų nuoma). Napoleonas Miškinis mirė 1984 metais.

Dr. Martyna Miškinienė mirė savo namuose Orchard Lake, MI, 2013 m. liepos 22 d. sulaukusi 98 metų amžiaus.

IŠ ATEITININKŲ GYVENIMO

Redaktorė Vida Kuprytė • El. paštas: draugasateitis@gmail.com

Moksleivės MAS vasaros stovykloje Dainavoje

Virgilijos Gaškaitės nuotr.

MAS vasaros stovykla – Moksleivių „Oazė“

**NIDA ALEKSAITĖ,
ŪLA LAPKUTĖ ir
JULIJA ŽLIOBAITĖ**

Be reikalo jaudinomės, nes susibūrę grupė talentingų studentų, jaunų sendraugių ir suruošę nuostabią stovyklą (jau pirmą dieną per susipažinimo vakarą mus išradingai pasveikino). Per žaidimus vadovai išaiškino stovyklos temą – „Oazė“. O po skanių nakti-

2014 metus pradėjome su baime: jei nesusidarys nauja Moksleivių ateitininkų sąjungos Centro valdyba, gali neįvykti vasaros stovykla.

piečių visi nuėjome miegoti, būdami patenkinti šių metų MAS stovyklos pradžia.

Kitą dieną susiskirstę būreliais ėjome į užsiėmimus, pavadintus: „Diskusijos“, „Šokiai“, „Sportas“. Po užsiėmimų Kęstutis Daugirdas visiems vedė dainavimo pamoką. Po pietų vėl galėjome pasirinkti būrelius, kuriuose norime dalyvauti. Vakare komandomis keliavome per „stotis“ ir bandėme užsidirbti taškų. Kiekviena „stotis“ buvo sukurta kruizo tema.

Dar vieną vakarą prie laužo vyko vaidinimai, kurių metu mes visi smagiai dainavome ir prisijuokėme.

Šių metų stovykloje viena „Darbo diena“ buvo paskirta Dainavai. Tą dieną skirtingos stovyklautojų grupės dirbo skirtingus darbus – pvz., statė stalus, įrenginėjo naują „Tetherball“ aikštę. Dienos pabaigoje salėje žiūrėjome filmą „Cinderella Man“.

Kiekvienais metais mergaitės ir berniukai vienas vakarui atsiskiria. Šiais metais mergaitės turėjo užduotį – išgelbėti vieną abiturientę ir išspręsti jos problemas. Įvykdžiusios užduotį susirinko prie laužo ir dainavo. Berniukai visą vakarą žaidė sportinius žaidimus.

Dar vieną vakarą buvo karnavalas „World Cup“ tema. Stovyklautojai buvo suskirstyti į grupes ir atstovavo skirtingus kraštus. Žaidėme žaidimus ir stengėmės uždirbti taškų savo kraštui. Laimėtojai buvo apdovanoti leidais. Po to vyko šokiai.

Kitą vakarą vadovai mums papasakojo apie tai, kokia buvo mūsų tėvų ir senelių

kėlionė nuo Lietuvos iki Amerikos – tam buvo sukurta „stotis“, per kurias mes keliavome. Pirmoje „stotyje“ vadovai mums pasakė, kad mūsų šeimos buvo ištremtos į Sibirą ir kad mums reikia pabėgti iš Lietuvos. Vėliau klausėmės tikrų istorijų, kas atsitiko su žmonėmis, kai jie bėgo iš Lietuvos. Mes visi sužinojome, kaip sunku buvo čia įsikurti ir kokie laimingi mes esame, kad gyvename Amerikoje.

Vieną dieną gyvenome pagal „Divergent“ knygą. Visi laikėme egzaminus ir buvome suskirstyti į penkias grupes: Katalikiškumas, Visuomeniškumas, Intelligentiškumas, Tautiškumas ir Šeimyniškumas. Mes turėjome įrodyti, kodėl būtent mūsų grupė būtų geriausia vadovauti Dainavai. Dienos pabaigoje žaidėme „Capture the Flag“.

Kitą dieną visa stovykla dalyvavo sporto šventėje. Visą dieną žaidėme įvairius sportinius žaidimus ir kovojome dėl pirmos vietos.

Vieną vakarą visi stovyklautojai susirinko susikaupiti ir pasimelsti. Buvome lydimi per skirtingas „stotis“, kuriose mes galvojome apie savo tikėjimą bei mintimis buvome su kitais. Grupėse kalbėjome apie mūsų sunkumus, o vėlai vakare dalyvavome šv. Mišiose, kurios buvo atnašaujamos prie Spyglio ežero.

Paskutinę stovyklos dieną mergaitės ir berniukai gražiai apsirengę – laukė iškilmingas vakaras. Per talentų vakarą pasirodė įvairios grupės, kurios dainavo ir vaidino. Po vakarienės (kuri buvo skaniausia iš visų) visi nuėjo prie ežero fotografuotis. Vakarą pabaigoje vyko šokiai, kuriuose šoko visi tol, kol kojas pradėjo skaudėti.

Kitą rytą buvo liūdna atsisveikinti su draugais, bet visi buvo patenkinti nuostabią stovyklą. Tikimės, kad kitais metais stovykla bus dar geresnė!

Lukas Kulbis

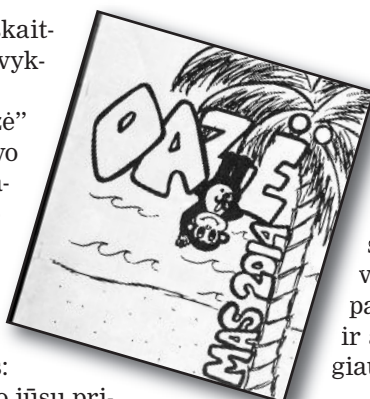
Laikraštėlis – graži vasaros stovyklų tradicija, kurią išlaikė ir šią vasarą Dainavoje stovyklavę moksleiviai ateitininkai. Džiugu, kad ir šiais metais leidžiant laikraštėlį nebuvo pereita prie internetinio ar skaitmeninio formato. (Nors prieš kelerius metus vienoje Sendraugių stovykloje buvo bandyta sukurti internetinį dienoraštį).

Šių metų Moksleivių ateitininkų stovykla, pavadinta „Oazė“ buvo rengiama Dainavoje liepos 9–20 d. Stovyklos laikraštėlį redagavo Virgilija Gaškaitė, Justina Baranauskaitė ir Aista Kazlauskaitė. Papuoštas ryškiai rožinės spalvos viršeliu, laikraštėlis lapas po lapo pasakojo apie gyvenimą stovykloje.

Laikraštėlis buvo kuriamas stovyklos metu ir išdalintas stovyklautojams, kai po stovyklos visi skirstėsi į namus. Laikraštėlyje laiškus stovyklautojams rašėme ne tik redaktorės, vadovės, bet ir kapelionas kun. Edgaras Vegys, kuris priminė šiuos žodžius: „Prisiminkite šią paprastą tiesą, kad BAŽNYČIA – tai JŪS, ir nuo jūsų priklauso, kokia toji Bažnyčia bus ten, kur jūs iškelsite.“ Stovyklos koordinatore Vikiutė Tijūnėlienė rašė: „Man buvo smagu su jumis geriau susipažinti, raginu jus tvarkingai stovyklauti bei pabūt Dainavos oazėje kartu.“

Oazė – MAS 2014

Moksleivių ateitininkų stovyklos laikraštėlių pavarčius

MAS laikraštėlyje su kitais stovyklautojais ir Dainava atsisveikina net penkiolika gimnazijų baigiančių moksleivių (nors tikimasi, kad jie dar grįš). Prisistato įvairūs būreliai, sudėtos jų nuotraukos ir stovyklautojų pasisakymai. Stovyklautojai aprašė savo darbo būrelius (nuo „Rytinio sporto“ ligi „Religijos“), užsiėmimo būrelius (kepimas, mankšta, sportas, menas), vakarines programas ir ypatingas dienas – susipažinimo vakarą, mergaičių ir berniukų atskirai praleistus vakarus, tautos meilės, susikaupimo vakarus ir pan. Buvo ir pašmaikštauta – įdomu buvo pa-skaityti „Ode nakties sargui“ ir apklausos rezultatus (kas ateityje taps prezidentu, kas daugiausia miega ir kt.)

Reikia pasveikinti „Oazės“ stovyklautojus bei programos komitetą, kad išlaikė šią gražią stovyklų tradiciją.

Ramunė Kubiliūtė

Pavarčius laikraštėlio puslapius skaitome „Oazės“ vadovybės ir štabo sąrašą – nuo vadovų ligi šeiminių, virtuvės darbininkų ir nakties sargo.

Konferencija „Profesionalų kelias“ pavyko

Prasidedant naujesiems mokslo metams yra proga pamąstyti apie praėjusius ir pristatyti naujus veiklos planus

RASA NARUTYTĖ-KASNIŪNIENĖ

Daugelis ateitininkų teiravosi apie konferenciją: kodėl Washingtone? koks konferencijos tikslas? kodėl pavadinta „Profesionalų kelias“? Prieš porą metų Šiaurės Amerikos ateitininkų taryba diskutavo ir kūrė strateginius planus. Buvo nutarta, kad Šiaurės Amerikos ateitininkams būtų gerai surengti renginį Rytų pakrantėje. Šią mintį toliau skatino studentai ateitininkai, kurie savaitgaliui buvo nuvykę į Washingtoną. Juos apsilankyti ir dalyvauti diskusijose kvietė Lietuvos ambasada. Po susitikimo jie išreiškė gilų norą Washingtone surengti neeilinį renginį visiems ateitininkams. Nutarta, kad tai tinkama vietovė – netoli New Yorkas, Philadelphia, automobiliu galima atvažiuoti iš Čikagos, Kanados, Detroito ir Clevelando.

Dabar teko spręsti, kokio tipo renginį ruošti. Mąstėme apie piligrimystę – aplankyti lietuvių koplyčią Bazilikoje. Deja, pamatėme, kad ši sykių to padaryti nepasiseks. Diskusijų metu mintys dėliojosi toliau: studentija yra užsiėmusi ir išsibarsčiusi po visą Ameriką. Jiems kebliau suvažiuoti, bet jeigu ren-

gins yra kokybiškas ir vertingas, jie stengsis atvykti. Ateitininkų šimtmečio šventėje pamatėme, kaip svarbu sendraugiams, jaunesniems ir vyresniems susirinkti ir pabendrauti, todėl galvojome – kaip puiku būtų toliau megzti ryšius tarp vyresniųjų ir jaunesniųjų. Vyresnieji ateitininkai yra pasiekę profesinių aukštumų, o jaunesnieji dar jų siekia. Šis ryšys naudingas ne tik studentams, bet ir patiems sendraugiams. Tad konferencijos pavadinimas – „Profesionalų kelias“. „Omnia Instaraure in Christo“ – ateitininkų idealas reikalauja nuolatinės nuuilstamos pažangos, pasiryžimo ir atsinaujinimo. „Gyvenimas be idealo sustingtų ir pasimestų. Idealas be gyvenimo prarastų savo prasmę. Idealas yra siektinas ir pats jo siekimas veda žmogų pirmyn – į ateitį, į tobulesnį gyvenimą“. Konferencijos tikslas buvo sužadinti intelektualinį dėmesį ir interesą, gilintis į naujas gyvas problemas, duoti minties ir idėjų apyskaitą. Sutelkti intelektualines jėgas viename forume. Pasidalinti pasiekimais. Dievui lydint ir globojant žmogus kuria savo paties gyvenimą, duoda jam kryptį, formą ir turinį.

Konferencija buvo skirta ne tik profesinių pa-

tirčių pasidalijimui, bet ir asmens ugdymui, nepaisant amžiaus ar nueito gyvenimo kelio. Jeigu dar neturėjote progos, kviečiu apsilankyti *ateitis.org svetainėje* ir susipažinti su konferencijos prelegentais bei įrašytomis jų kalbomis. Tarp pagrindinių prelegentų pamatysite buvusį Federacijos vadą Juozą Polikaitį ir ambasadorių Žygimantą Pavilionį, taip pat išgirsite neeilinius „TED talks“ stiliaus kalbėtojus. Kalbėtojai trumpai pristatė tai, ką jie daro reikšminga savo bendruomenėje, mieste ar šalyje.

Konferencija pavyko ir tikslai buvo pasiekti: suvažiavo intelektualai, buvo pasidalinta idėjomis, suteikta proga dalyviams užmegzti ryšius ir pasisemti įkvėpimo ateitininkiškoje dvasioje.

Nuoširdi padėka Lietuviai Fondui ir Ateitininkų šalpos fondui už šios konferencijos rėmimą. Dėkojame ambasadoriui Žygimantui Pavilioniui ir ambasados darbuotojams už skatinimą, globą ir pagalbą rengiant šią konferenciją.

Dėkojame komiteto padėjėjams: Pranui ir Žibutei Pranckevičiams, Dainei Quinn, Linui ir Neringai Orentams, Lukui Laniauskui, Ritai ir Vincui Rušenams.

Didžiausia padėka tenka ŠAAK ruošos komitetui, kuris nenuilstamai ir ryžtingai rengė šią neeilinę konferenciją. Nuoširdi padėka komiteto nariams: Algiui Kasniūnui, Lionei Kazlauskienei, Stasiui Kuliavui, Gyčiui Mikulioniui, Mariui Polikaičiui, Audriui Rušėnui ir Linai Žliobienei. Jūs pasitikėjote šios neeilinės konferencijos tikslu ir nepailstamai ŠAA vardu dirbote. Nuoširdžiai dėkoju Jums. Viliuosi, kad ŠAAK (konferencijų) yra tik pradžia, kad jos taps įprastu įvykiu kas antri metai ir suteiks progos ateitininkams ir jų draugams susiburti.

Kitą sykių – Toronte?

Neatsilieka ir studentija. Dėkojame studentams ateitininkams, kurie entuziastingai prisidėjo prie ŠAAK ruošos Washington, DC Jų paskatinimu konferencija ir buvo suruošta. Jie nesigailėjo savo laiko ir su pasiryžimu dirbo. SAS CV vadovavo: Algis Kasniūnas, pirm. Virgus Volertas ir Matas Čyvas. Šiuo metu yra planuojamas SAS savaitgalis ir suvažiavimas lapkričio 7–8 d. Dainavoje. Daugiau žinių studentams bus siunčiama asmeniškai.

Su viltimi žengiame į naujus veiklos metus. Linkime visiems vadovams ištvermės ir Dievo palaimos.

Žibutė Pranckevičienė, Stasys Kuliavas, Algis Kasniūnas, Audrius Rušėnas, Gytis Mikulionis, Lina Žliobienė ir Rasa Narutytė-Kasniūnienė

Rasa Narutytė-Kasniūnienė – Šiaurės Amerikos ateitininkų valdybos pirmininkė

Rasa Juknevičienė

Atkelta iš 3 psl.

– Klausimas Jums, kaip buvusiai krašto apsaugos ministrei. Prisimename laikus, kai Jūs dėjote daug pastangų išlaikyti privalomąją karinę tarnybą, vadinamąją šauktinių kariuomenę, kad visi piliečiai būtų pasiruošę ginti savo kraštą. Nepasisekė. Ar Lietuvos kariuomenė yra pasiruošusi šiandieniniams iššūkiams, ar mes vis dar laukiame, kad mus apgins NATO?

– Pati kariuomenė tikrai yra pasiruošusi – motyvuota, ją mačiau iš arti. Galiu garantuoti, kad kariuomenė yra mūsų tautos avangardinė dalis. Joje daug šviesių žmonių, Lietuvos patriotų. Ir aš esu įsitikinusi, kad NATO partneriai rimtai žiūri į visų NATO valstybių gynybą. Kitas klausimas, kad gali būti sudėtingų dalykų, jeigu Rusija iš tikrųjų ryžtųsi mesti iššūkį visam NATO, bet čia kitas klausimas. Ko reikia kariuomenei?

Ji perėjo sunkius vystymosi etapus. Pirmas etapas – kūrimosi, kai trūko pinigų, ir tai buvo LDDP valdymo laikai. Kariuomenė buvo plika nuoga, nebuvo iš ko mokėti žmonėms atlyginimų. 1996–2002 m., kai (iki 2000-ųjų) krašto apsaugos ministru buvo Česlovas Stankevičius ir kariuomenės vadu vėliau tapo generolas Jonas Kronkaitis, buvo sukurta rimta Lietuvos gynybos strategija. Ji rėmėsi tuo, apie ką

kalbama dabar. Visi dalykai buvo sudėlioti ir pradėti kurti. Pradžioje buvo sunku, nebuvo pinigų, bet buvo padaryta pradžia. Kai Lietuva įstojo į NATO, valdžioje buvo socialdemokratai. Jų nusi-teikimas ir visos visuomenės nusiteikimas lėmė nuostatas, kad įstojus į NATO istorija baigėsi. Niekas nebesidomėjo gynyba, nacionaliniu saugumu, nes buvo NATO, kuri mus apgins. Kaip dabar matom, tai buvo klaidinga pozicija. Iš to sekė ir tuometinio krašto apsaugos ministro Juozo Oleko veiksmams stabdant šauktinius. Mes, konservatoriai, neturėjome pakankamos politinės galios, nes mūsų partija neturėjo daugumos Seime, o koalicijos partneriai – liberalai ir kiti partneriai – kategoriškai atsisakė palaikyti siūlymą sugrąžinti šauktinių kariuomenę, kai mes dar derėjomės dėl Vyriausybės sudarymo 2008 m. Mums neužteko jėgų grąžinti privalomąją karinę tarnybą. Aš ir tada, ir dabar manau, kad tai buvo didelė klaida, ir ją reikia ištaisyti. Tik bijau, kad nepavėluotume.

Bet yra džiugių žinių – visos politinės partijos, Prezidentė ir Seimo frakcijų vadovai sutinka, ir krašto apsaugai jau yra paskirtos lėšos, kurios kasmet bus didinamos iki išsipareigoto dydžio. Pastarajame NATO viršūnių susitikime pirmą kartą pasirašyta sutartis – 2 proc. bendrojo vidaus produkto skirti krašto apsaugai, ir tai turi būti įvykdyta visose valstybėse narėse. Noriu priminti, kad krašto apsaugos

finansavimo problemų buvo ne tik Lietuvoje. Visame NATO apie 70 proc. visų finansinių resursų, jeigu ne daugiau, sudaro JAV lėšos. Ir tik 30 proc. – europinės ir likusios NATO dalies. Per pastaruosius 5 metus NATO valstybėse karinis biudžetas mažėjo 20 proc., – tai didžiuliai pinigai. Tuo tarpu Rusijoje per pastaruosius kelerius metus karinis biudžetas padidėjo 50 proc. Proporcijos yra akivaizdžios. Ir NATO, kaip ir Lietuvoje, buvo nuostata, kad su Rusija reikia draugauti, kad iškrypimai ten yra laikini, kad Rusija yra strateginis partneris, ir buvo stengiamasi nematyti, kas ten vyksta. Į mūsų, lietuvių, kalbėjimus buvo žiūrima dažnai nepatikliai, buvom vadinami netgi „single issue state“ – tik apie tą patį bekalbantys. Pamenu savo pokalbį su Prancūzijos gynybos ministru 2010 m., kai prancūzai pradėjo karinio laivo „Mistral“ statymo projektą su Rusija. Paaiškinau jam, kaip veikia Putinas, kokios grėsmės kyla (tuo metu jau buvo okupuota Gruzijos teritorijos dalis). Jau aiškiai buvo matyti, kokią ginkluotę Putinas telkia prie NATO sienų, prie pat mūsų sienų. Sulaukiau tokio prancūzo atsakymo: „Ponia, Sovietų Sąjunga seniai žlugo, o jus kankina fantominiai skausmai“. Toks požiūris buvo ir Lietuvoje, nes Lietuvos politikai nuotaikas atsiveždavo iš Vakarų. Mes buvome vieninteliai, kurie bandėme įrodyti, kad grėsmėms vis dėlto reikia ruoštis, kad istorija nesibaigė. Ir šiandien akivaizdu, kad buvome teisūs.

Kalbėjosi Audronė V. Škiudaitė

Parengė Dainius Ruževičius

SPORTAS

Ilgalaikė investicija į J. Valančiūną turi atsipirkti

Toronto Raptors” komandai su Jonu Valančiūnu naujasis NBA sezonas prasideda jau šiandien, spalio 4 d. Ilgametis komandos rungtynių komentatorius Jack Armstrong tradiciškai prieš sezoną apžvelgė komandos galimybes. Anot jo, daug kas priklausys ir nuo to, ar atsipirks ilgalaikės investicijos į Joną Valančiūną ir Terrence Ross.

J. Armstrong pabrėžė, kad šį sezoną komandos aštuoliams ir treneriui Dwane Casey svarbiausia yra išlikti realistais – ši komanda tikrai nelaimės čempionato: „Būkime realistiški. „Cavaliers” ir „Bulls” susišluos visą dėmesį Rytų konferencijoje, o „Raptors” bus toje kitų komandų grupėje, kurios

pažadėjo, kad vidutiniškai 11,3 taško praėjusį sezoną rinkęs „centras” po krepšiu gaus dar daugiau kamuolių. Tiesa, treneris Dwane Casey perspėja, jog nereikia pernelyg užsisvajoti.

Antrąjį J. Valančiūno sezoną už Atlanto energingi rankų mostai ne visada padėdavo gauti kamuolį iš komandos draugų. Bet šįkart pagrindinis „Raptors” įžaidėjas Kyle Lowry žada vidurio puolėjo ieškoti pats.

„Turime pradėti rungtynes maitindami Joną kamuoliais. Mums jo reikia. Šiek tiek spausime Joną, rinkti taškus, – atvirai sakė vienas „Raptors” komandos įžaidėjas. – Turime užtikrinti, kad Jonas būtų labiau įtrauktas į puolimą.”

Per 2013–2014 metų sezoną J. Valančiūnas per rungtynes atlikdavo vidutiniškai 8,3 metimo – 2,4 daugiau nei per debiutinį sezoną. Tikslą pasiekdavo 4,4 dvitaškio – t. y. 53 procentai metimų.

„Jo pataikymo procentas – geras, – pripažįsta „Raptors” aukštaūgis Chuck Hayes. – Turime maitinti kamuoliais mūsų didįjį draugužį. Kai jausime taškų badą, šauksime jo numerį.”

Vis dėlto „Raptors” strategas D. Casey šypsena ramina jaunuosius savo auklėtinius ir primena, kad Toronte jis yra bosas. „Tikrai viskas nepasikeis taip, kad Jonas mes per rungtynes po 20 metimų”, – šyptelėjo amerikietis. Tačiau D. Casey neslepia – su J. Valančiūnu „Raptors” sieja dar didesnius lūkesčius, o lietuvius progų pasireikšti gaus.

„Pernai manęs klausdavote, kodėl J. Valančiūnas nežaidžia paskutinėmis minutėmis. Tai yra patirtis. Dabar Jonas yra labiau patyręs ir pasiruošęs žaisti lemiamu metu”, – tvirtino „Raptors” specialistas. Jis neabejoja, kad Jonas savo taškais suteiks dar didesnę paramą žaidėjams DeMar DeRozan bei K. Lowry, tačiau D. Casey svarbu ne tik puolimas.

„Jonas turės dar geriau ginti krepšį nuo varžovų atakų. Mums svarbus ne tik puolimas. Jonui reikia dar labiau pasitempti ginantis, bet manau, kad jie pasiruošę tai padaryti”, – sakė D. Casey.

J. Valančiūnas vasarą padarė viską, kad 2014–2015 metų NBA sezoną pasitiktų dar labiau patobulėjęs. Lietuvis ne tik atstovavo rinktinėi pasaulio čempionate Ispanijoje, kur buvo pripažintas geriausiu rinktinės žaidėju, bet taip pat ir treniravosi individualiai su NBA legenda Hakeem Olajuwon. „Hakeem yra vienas geriausių visų laikų žaidėjų. Jis juda tiesiog fantastiškai. Panaudosiu jo išmokytus dalykus”, – tvirtino J. Valančiūnas.

Aukštaūgis atskleidė dirbęs su bėgimo treneriu. Pratybų rezultatas – lengvesnis bėgimas, mažesnio energijos rezervo išnaudojimas, ištvermės didinimas.

J. Valančiūnas artėjantį sezoną NBA turėtų būti dar rezultatyvesnis

gali patriukšmauti savo divizione, tačiau ne rimtai varžytis Konferencijoje.”

Apžvalgininkas atskirai aptarė Jono Valančiūno ir Terrence Ross indėlį komandai: „Aš tikiuosi solidžių žingsnių iš abiejų šių vaikinų. Trečias sezonas NBA yra tas metas, kai pasidaro aišku, ar krepšininkai perprato taisykles. Aš gerbiu komandos savininkus, kad jie tiek daug investavo žaidybinio laiko ir kantrybės į šiuos krepšininkus. Ir jų graža – nuoseklus geras žaidimas – turi prasidėti šį sezoną. Jie abu įrodė, kad kartais gali sužibėti, tačiau dabar yra reikalingas aukšto lygio nuoseklumas.

Jie buvo tinkamai prižiūrimi, ugdomi ir vedami, kad galėtų žengti didesnius žingsnius į priekį. Norite, kad „Raptors” tobulėtų? Tuomet reikia, kad komandos aukščiausi biržos šaukimai pradėtų grąžinti skolą. Bus smagu stebėti jų augimą.”

Džiuginantys pažadai

Jei patikėsime „Toronto Raptors” krepšininkų pažadais, J. Valančiūnas artėjantį sezoną NBA bus dar rezultatyvesnis. Lietuvos komandos draugai

Lietuvos vyrų ir moterų krepšinio rinktinėms parašytas pažymys – „labai gerai”

Kaune vykusiame Lietuvos krepšinio federacijos (LKF) vykdomojo komiteto posėdyje buvo įvertintas šalies rinktinų pasirodymas oficialiose FIBA ir „FIBA Europe” varžybose ir aptartos kitos Lietuvos krepšinio aktualijos.

Pirmininkaujant LKF prezidentui Arvydui Saboniui, vykdomasis komitetas vienbalsiai vyrų ir moterų nacionalinių rinktinų rezultatus įvertino labai gerai. Vyrų rinktinė užėmė ketvirtąją vietą Pasaulio krepšinio čempionate Ispanijoje, o moterų pateko į kitų metų Europos čempionatą Rumunijoje ir Vengrijoje.

Taip pat labai gerai buvo įvertintas ir trijų (3x3) krepšinio rinktinų pasirodymas. Lietuvos

vaikinai tapo jaunimo olimpinio žaidynių čempionais Nandzinge, vyrai užėmė ketvirtąją vietą Pasaulio čempionate ir iškovojo Europos čempionato bronzą. Savo ruožtu moterų laimėjo atranką į Europos čempionatą ir iš kovos dėl medalių pasitraukė ketvirtfinalyje.

Tuo tarpu įvairių šalies jaunimo rinktinų rezultatai buvo įvertinti kritiškai. Tik vienos jaunimo rinktinės – dvidešimtmečių (U20) vaikinų – pasiekta penktoji Europos čempionato A diviziono vieta buvo įvertinta gerai. Visų kitų jaunimo rinktinų rezultatus rungtyniaujant Europos čempionatuose LKF vykdomasis komitetas įvertino patenkinamai.

ČLKL naująjį sezoną pažymėjo dviem pratėmis

Praėjusį šeštadienį, rugsėjo 27 d. gan neįprastoje lietuviams vietoje – „Max Athletic & Exposition Center” salėje, McCook, prasidėjo 12-asis Čikagos lietuvių krepšinio lygos (ČLKL) sezonas. Jį, rungtyniaudamos trijose sporto centro salės aikštelėse, pradėjo 10 iš 12-os naujame čempionate dalyvaujančių komandų. Iš viso pirmąją varžybų dieną buvo sužaistos šešerios rungtynės, iš kurių dvejios baigėsi teisėjams pratęsus rungtynių lauką.

Dvejomis pergalėmis naująjį ČLKL sezoną pradėjo čempionato debiutantai „Juodkrantės” krepšininkai. Pirmose rungtynėse jie nesunkiai, rezultatu 79:50 įveikė „Prima-Lituanica” komandą, o antrame susitikime, po atkaklesnės kovos, 82:73 nugalėjo dar vieną ČLKL debiutuojančią komandą – „Vilnių”.

Jauniesiems „Prima-Lituanica” krepšininkams nepasisekė rungtyniaujant ir su „Švyturio” komanda, kuri įveikė savo varžovus rezultatu 70:51.

Nesunkią pergalę pirmose naujojo sezono rungtynėse iškovojo ir ČLKL senbuviai „Lituanicos” krepšininkai, 75:49 laimėjo prieš „Lietavos” krepšininkus.

Dar dvejios I rato rungtynės baigėsi po pratesimų – čia laimėjo „Kunigaikščių” ir „Atleto” komandos. Triskart ČLKL čempionai „Kunigaikščių” krepšininkai 64:60 palaužė „Stumbrą”, o „Atletas” po papildomų penkių minučių kovos nugalėjo pirmąją nesėkmę patyrusius „Lietkabelio” krepšininkus.

Be minėtų dešimties komandų čempionate dar varžosi „Radviliškio” ir „Karių” komandos, kurios į naujojo sezono varžybas pasijungs spalio 4 d., kai bus sužaistos antrojo rato rungtynės.

Beje, paskutinįjį rugsėjo savaitgalį, palydėdami vasarą, krepšinio sezoną atidarė ir į bendraminčių ratą susibūrę mėgėjai. Jų grupėje išvysime rungtyniaujant PLC, „Arkos”, „Britės”, „Pelenų”, „Aukštaitijos” ir „Jaguaro” komandas.

Po visų varžybų krepšininkai bei jų gerbėjai dalyvavo „Vasaros palydų” šventėje. Dėl LR generalinio konsulato taurės geriausios lietuviškos dainos konkurse varžėsi pripažinti Lietuvos dainininkai – Rytis Cicinas, Aistė Pilvelytė, merginų grupė „69 danguje” ir kt.

Kviečia 9-asis ALTL sezonas

Visus norinčius žaisti tinklinį, mėgėjus ir profesionalus, kviečiame jungtis į tinklinio šeimą! Artėjančiame Amerikos lietuvių tinklinio lygos (ALTL) sezone į gausų tinklininkų būrį kviečiami ir jaunuoliai (nuo 16 metų), žaidžiantys mokyklose ar klubuose, kurie norėtų išbandyti savo jėgas, įgauti praktikos, patobulinti savo žaidimo įgūdžius, žaidžiant su patyrusiais žaidėjais.

Visus susidomėjusius kviečiame skambinti tel. 708-606-2695. 9-ąjį ALTL sezoną planuojama pradėti spalio mėnesio viduryje. ALTL rungtynės vyks sekmadieniais Pasaulio lietuvių centro salėje Lemonte.

LIETUVA IR PASAULIS

Parengė Vitalius Zaikauskas

Prisiminti 1951 metų trėmimai

Vilnius (alkas.lt) – 1951-ųjų spalio 2-3 dienomis vykdytų trėmimų „Ruduo“ metu į Krasnojarsko kraštą nuolatiniam gyvenimui buvo ištremta daugiau nei 16 tūkst. žmonių, iš kurių trečdalis buvo vaikai iki 16 metų.

1951 metų trėmimui sovietiniai okupantai parinko maloniai skambantį pavadinimą – „Ruduo“ (rus. Osen). LTSR ministrų tarybos nutarime dėl buožių iškeldinimo iš Lietuvos teritorijos rudens operacijos metu buvo numatyta į Sibirą nuolatiniam gyvenimui iškelti 4 tūkst. kolektyvizacijai besipriešinančių šeimų. Uolūs vykdytojai ištrėmė daugiau nei nurodyta.

Skirtingai nuo ankstesnių vežimų, kurie buvo vykdomi savaitgaliais, 1951 metų „Rudens“ operacija prasidėjo ankstų rytą. Spalio 2-3 dienomis paskutiniam dideliam trėmimui vykdyti

buvo mobilizuotos milžiniškos pajėgos: daugiau nei 15 tūkst. MGB darbuotojų, kareivių, karininkų, sribų bei 8 tūkst. sovietinių ir partinių aktyvistų, sudarę 2600 „operatyvinių grupių“, šukavo kaimus, pagal sąrašus ieškodami „buožių“ ir „buožių pakaliku“ šeimų. 1951 m. spalio 2 d. iki vidurnakčio visoje Lietuvoje paimtos 3992 šeimos (15041 žmogus), spalio 3 d. – dar tūkstantis žmonių. Ir kai jau buvo surinkta 16 150 žmonių (5 278 vaikai, 577 moterys ir 5 090 vyrų), ešelonai išvyko į tremties vietas Krasnojarsko krašte. Liko neištremti 2395 žmonės, kurių emgėbistai nerado gyvenamosiose vietose (iš jų 121 jau buvo miręs, 13 anksčiau ištremta, 91 suimtas, 53 pabėgo trėmimo metu). Tremties vietų nepasiekė 39 vaikai. Jų mirtys paženklino visą lietuvių kelią į Sibirą.

Lietuva mažėja

Vilnius (ELTA) – Pernai neto tarptautinė migracija išliko neigiama – iš Lietuvos emigravo 16,8 tūkst. žmonių daugiau negu imigravo (imigravo 22 tūkst., emigravo 38,8 tūkst.). Europos Sąjungos statistikos tarnybos (Eurostat) duomenimis, 2013 m. didžiausia neigiama neto tarptautinė migracija 1 tūkst. gyventojų buvo Kipre (-13,9), Latvijoje (-7,1) ir Lietuvoje (-5,7).

Pernai iš Lietuvos emigravo 38,8 tūkst. šalies gyventojų. Palyginti su 2012 m., emigrantų skaičius sumažėjo 2,3 tūkst. (5,6 proc.).

2013 m. pagal emigrantų srautus Jungtinė Karalystė buvo pirmoji valstybė, Airija – antroji. Į Jungtinę Karalystę emigravo 17,9 tūkst. visų emigrantų, Airiją – 3,3 tūkst. Po 3 tūkst. šalies gyventojų emigravo į Norvegiją ir

Vokietiją, 1,3 tūkst. – į Jungtines Amerikos Valstijas, 1,1 tūkst. – į Ispaniją, beveik po 1 tūkst. – į Baltarusiją, Švediją, Daniją.

2013 m. penktadalį (19,8 proc.) visų emigrantų sudarė 20-24 metų amžiaus žmonės, 18,4 proc. – 25-29 metų amžiaus, 13,2 proc. – 30-34 metų amžiaus. Emigravusių vaikų iki 18 metų amžiaus skaičius šiek tiek padidėjo – nuo 5,8 tūkst. 2012 m. iki 5,9 tūkst. 2013 m., pagyvenusiujų (65 metų amžiaus ir vyresnių) – atitinkamai nuo 488 iki 674.

Per pastaruosius dešimt metų (2004-2013 m.) į Lietuvą grįžo (reemigravo) 85,4 tūkst. (79,6 proc. visų imigrantų) Lietuvos Respublikos piliečių ir imigravo 21,9 tūkst. (20,4 proc.) užsieniečių.

Per šventę nevengta kalbėti apie problemas

Vilnius (ELTA) – Profesinės šventės Angelų sargų dienos proga policijos vadovus priėmusi Prezidentė Dalia Grybauskaitė sveikinimais neapsiribojo ir atkreipė dėmesį į geopolitinę situaciją, pabrėžė būtinybę tęsti rotaciją ir kalbėjo apie tai, kad turi būti gerinama pareigūnų kvalifikacija.

„Žmonės visoje Lietuvoje ir bet kuriuo paros metu turi jaustis saugūs“, – sakė Prezidentė. Per susitikimą atkreiptas dėmesys, kad visuomenės pasitikėjimas šios institucijos veikla pastaraisiais metais nuolat didėjo, daugiau jaunimo renkasi policininko profesiją. Valstybės vadovė teigiamai įvertino dabar vykstančią kriminalinės policijos reformą.

Prezidentės vertinimu, policijoje vykdomą rotaciją būtina ne tik tęsti, bet ir plėsti rotuojamų asmenų ratą. Šis procesas negali tapti užuovėja neveikliams, atsakomybės stokojantiems pareigūnams.

Prezidentė atkreipė policijos vadovybės dėmesį į tai, kad reikia gerinti ikiteisminio tyrimo pareigūnų kvalifikaciją. Šiandien trečdalis jų vis dar neturi teisinio išsilavinimo. Tačiau nuo tyrėjo profesionalumo, nuo pirminėje stadijoje tinkamai surinktų įrodymų priklauso bylų baigtis.

Šalies vadovė pastebėjo, kad šiuo metu policija ištiria tik kiek daugiau nei pusę visų registruotų nusikaltimų.

Honkonge tęsiasi studentų demonstracijos

Honkonge tęsiasi studentų protesto akcijos

EPA–ELTA nuotr.

Honkongas (ELTA) – Honkonge daugiau nei savaitę tęsiasi daugiatūkstantinės studentų demonstracijos, kurių dalyviai reikalauja, kad atsistatdytų vietos administracijos vadovas ir kad šiame Kinijos specialiajame administraciniame rajone būtų surengti laisvi demokratiški rinkimai.

Bet valdžios atstovai nelinę vesti derybų su protesto judėjimo lyderiais ir laikosi lūkuriavimo pozicijos.

Kaip pranešama, vadovybė Honkonge ir Pekine tikisi, kad akcijos išsiviešuos dėl akivaizdaus protestuotojų nuovargio ir mieste didėjančio nepasitenkinimo, kurį kelia jų sudaromi nepatogumai kasdieniam gyvenimui, verslui ir transportui.

Šiuo metu studentai taikiai blokuoja gatves svarbiausiuose rajonuose. Protestuotojai pareikalauja, kad atsistatdytų Honkongo administracijos vadovas Leung Chun Ying, kitu atveju pagrasinta, kad suaktyvinti savo veiksmus ir ir blokuos svarbiausius vyriausybinius pastatus. Bet informuoti šaltiniai teigia, kad Honkongo vadovo atsistatydinimo šansai iš esmės lygūs nuliui: Kinijos centrinė valdžia to neleis.

tenkinimo, kurį kelia jų sudaromi nepatogumai kasdieniam gyvenimui, verslui ir transportui.

Šiuo metu studentai taikiai blokuoja gatves svarbiausiuose rajonuose. Protestuotojai pareikalauja, kad atsistatdytų Honkongo administracijos vadovas Leung Chun Ying, kitu atveju pagrasinta, kad suaktyvinti savo veiksmus ir ir blokuos svarbiausius vyriausybinius pastatus. Bet informuoti šaltiniai teigia, kad Honkongo vadovo atsistatydinimo šansai iš esmės lygūs nuliui: Kinijos centrinė valdžia to neleis.

„IS“ kovotojai Irake vykdo siaubingus nusikaltimus

Ženeva (ELTA) – „Islamo valstybės“ (IS) kovotojai Irake įvykdė masines egzekucijas, pagrobtas moteris ir mergaites pavertė sekso vergėmis ir naudojosi vaikais kariais. Tai gali prilygti sistemingiems karo nusikaltimams, kurie reikalauja baudžiamojo persekiojimo, sakoma ketvirtadienį išplatintoje Jungtinių Tautų (JT) ataskaitoje.

Šiais metais iki spalio mėnesio per konfliktą žuvo mažiausiai 9 tūkst. 347 civiliai ir dar 17 tūkst. 386 buvo sužeisti. Daugiau nei pusė aukų užregistruota IS sukilėliams birželio pradžioje pradėjus puolimą Šiaurės Irake, sakoma ataskaitoje.

„IS ir susijusių ginkluotų grupių įvykdytų pažeidimų ir nusikaltimų

mastas sukrečia. Dauguma jų veiksmų gali būti prilyginami karo nusikaltimams ar nusikaltimams žmogiškumui“, – teigė JT vyriausiasis žmogaus teisių komisaras Zeid Ra'ad al Hussein.

Savo pareiškime komisaras vėl paragino Bagdado vyriausybę prisidėti prie Tarptautinio Baudžiamojo Teismo dėl masinių prasižengimų ir tiesioginių atakų prieš civilius dėl jų religinių pažiūrų ar etninės kilmės.

Islamistų pajėgos įvykdė grubius žmogaus teisių pažeidimus ir yra atakingos už religinio pobūdžio smurtą prieš grupes, įskaitant krikščionis, jažidus ir musulmonus šiitus, konflikte, kuris privertė 1,8 mln. irakiečių palikti savo namus, sakoma JT žmogaus teisių biuro ir JT pagalbos Irakui misijos

Ebolos aukomis tapo 3 338 žmonės

New Yorkas (ELTA) – Jungtinių Tautų (JT) duomenimis, Ebolos epidemija Vakarų Afrikoje jau nusinesė 3 338 žmonių gyvybes. Iš viso pavojingu virusu užsikrėtė 7 178 gyventojai, pranešė Pasaulio sveikatos organizacija (PSO).

Tuo tarpu pranešama, kad Teksase Ebola susirgęs pacientas, oficialiais duomenimis, Jungtinėse Valstijose tu

rėjo kontaktų su keliais vaikais. Prieš vyrą izoliuojant, jis esą turėjo kontaktą su penkiais vaikais iš keturių skirtingų mokyklų.

Tai yra pirmas atvejis nuo dabartinės epidemijos proveržio, kai virusu žmogus užsikrėtė Afrikoje, o susirgo už žemyno ribų.

Geriausia vieta senti

(BNS) – Norvegija yra geriausia vieta senti, rodo naujausias indeksas „Global AgeWatch“, kuriuo įvertinama 96 valstybės ir kuris buvo paskelbtas Tarptautinę pagyvenusių žmonių dieną, spalio 2 d.

Tuo tarpu blogiausia vieta senti yra Afganistanas, rodo antrus metus skelbiamas indeksas, apimantis 91 proc. pasaulio gyventojų, vyresnių nei 60 metų.

Visos, išskyrus vieną, šalys pirmajame dešimtuکه yra Vakarų Europoje, Šiaurės Amerikoje ir Australazijoje. Minėta išimtis yra Japonija, atsidūrusi devintoje vietoje.

Nestebina tai, kad Afrikos šalys sudaro pusę visų šalių apatiniame sąrašo ketvirtyje, tačiau 76-oje, 77-oje ir 74-

oje vietose yra atitinkamai Venesuela, Turkija ir Serbija.

Indeksas sudaromas remiantis 13 požymių, suskirstytų į keturias sritis: pajamų saugumo, sveikatos, pajėgumo, kuris apima įsidarbinimą ir švietimą, ir įgalinančios aplinkos, kuri apima tokius klausimus kaip fizinis saugumas.

Pirmąjį indekso dešimtuką sudaro Norvegija, Švedija, Šveicarija, Kanada, Vokietija, Nyderlandai, Islandija, Jungtinės Valstijos, Japonija ir Naujoji Zelandija.

Paskutinį dešimtuką sudaro Irakas, Zambija, Uganda, Jordanija, Pakistanas, Tanzanija, Malavis, Vakarų Krantas ir Gazos Ruožas, Mozambikas, Afganistanas.

4. PLB laisvės ir augančios diasporos akivaizdoje

Lietuvių pasaulis paskutiniame XX amžiaus dešimtmetyje labai pasikeitė. Nors jo geografijsavo plotais ir horizontu nepranoko amžiaus pradžioje išvaikščių plotų, tačiau kai kurios šalys, ypač Vakarų Europos, po 1990-ųjų pirmąsyk pamatė tokius didelius lietuvių emigrantų būrius. Skandinavija, Ispanija, Airija, Vokietija, žinoma, Anglija ir Jungtinės Amerikos Valstijos su gerokai mažiau viliojančia Kanada – tai buvo tartum iš naujo apgyvendintos žemės, kurios patraukė didesnius būrius naujųjų išeivių. Mažesni būriai ir jau visiškai pavieniai asmenys atrado Islandiją, Italiją, Prancūziją ir kitas valstybes, kuriose atsirado organizuoti lietuvių spiečiai, susivieniję po PLB vėliavomis.

(...) Naujieji išeiviai Amerikoje ir Kanadoje bent pirmaisiais metais po Lietuvos nepriklausomybės atgavimo jautė juos pasitinkančių senosios diasporos lietuvių paramą, širdingumą ir palankumą. Nors DP kartos tapatybė buvo grįsta pareigos Lietuvai, jos laisvės bylai principu ir daugiau mažiau utopine viltimi sugrįžti į tėvynę, tačiau senieji išeiviai pajėgdavo suvokti naujųjų emigrantų motyvus. Patys ne grįždami, negalėjo priekaištauti Lietuvą paliekantiems, jos vargų ir atstajymo sunkumų nepakeliantiems tautiečiams. Bet ir senosios diasporos šalyje plūstelėjus didžiulėms naujųjų išeivių būriams, atnešusiems ne pačius geriausius posovietinius papročius, geranorišką laikyseną pamažu keitė nepatiklumas. Sovietinis mentalitetas, menkas gebėjimas priimti bendruomeninio veikimo ir solidarumo taisykles, kurios buvo labai svarbios senosios diasporos gyvenime, kūrė dides kliūtis susigyvenimui.

Ankstesnės diasporos skausmingas pasimetimas naujųjų lietuvių emigrantų minios akivaizdoje labiausiai matėsi Amerikoje: čia keli senosios diasporos (grinorių palikuonys, DP karta ir jų ainiai) sluoksniai net po naujosios emigracijos antplūdžio statistškai ir socialinio kapitalo išvystymo prasme buvo gerokai pajėgesnė ir gausesnė grupė. Anglijoje, Londone nutiko priešingai. Palyginti negausi ir labai įvairiai organizuota senoji bendruomenė atsidadė absoliučioje statistinėje mažumoje po to, kai šio pasaulio didmiesčio vargingesnius pakraščius užliejo šimtątūkstantinė naujųjų emigrantų banga. Čia santykis tarp senosios išeivijos tradicijų sergėtojų ir naujųjų emigrantų masės pasidarė itin prieštaringas. Vokietijoje, kur negausi vietinė diaspora susidūrė su negausiais naujųjų emigrantų spiečiais susiklostė palyginti ramūs ir harmoningi santykiai. Nauji emigrantai galėjo būti ir diasporos gyvasties palaikymo priemone, ir sumaišties priežastimi.

Iš pradžių didžiausi srautai lietuvių nutekėjo į Jungtines Amerikos Valstijas, Angliją ir Vokietiją. Baisantis pirmajam Lietuvos nepriklausomybės dešimtmečiui ir pasklidus žinioms apie *keltų tigro* – Airijos šuolį ekonominės gerovės įkalnėn, ji tapo lietuviams itin patrauklia šalimi.

(...) Airijos lietuvių bendruomenė atsirado iš naujo. Jos istorija dar nepradėta rašyti, tačiau neabejotinai masina tyrinėtojus – sociologus, antropologus, istorikus – savo ryškiomis formomis, dideliais skaičiais, žiniasklaidoje pasklidusiais nuotykių atspindžiais.

Kaip į šias diasporos augimo apraiškas reagavo sąmoningoji PLB

KARKLO DIEGAS

lietuvių pasaulio istorija

EGIDIJUS ALEKSANDRAVIČIUS

160

veikėjų dalis? Viena vertus, ilgus dešimtmečius svajojusi apie Lietuvos laisvę ir paramą atgimstančiai protėvių šaliai, senoji išeivijos karta nesitikėjo, kad pakils tokia didelė naujosios išeivystės banga. 1991–1995 m. PLB vis dar labiau rūpinosi savo vaidmens Lietuvoje atlikimu, santykiais su nauja Lietuvos valstybės administracija, bet ne naujųjų išeivių integralumu. Tačiau neabejotina, kad išeivijos veikėjai pirmieji pradėjo pastebėti naujus emigracijos reiškinius, ėmė bandyti susigaudyti quo vadis Antroji Respublika. Galima teigti, kad PLB, kaip tradicinė pasaulio lietuvių organizacija, anksčiau nei naujoji Lietuvos valdžia, politinis ir visuomeninis jos elitas, pradėjo rūpintis, kas bus toliau.

(...) Lietuvos laisvė ir didžiausia per visą mūsų tautos istoriją emigracija skausmingai sutapo. PLB gimtosios žemės laisvinimo misija jau buvo įgyvendinta, o jos civilizacinis, Vakarų pasaulio vertybių daiginimo posovietinėje dirvoje vaidmuo buvo svarbus, bet labai sunkiai atliekamas. Iš pradžių išeivijos lietuvių patirtis ir simbolinis kapitalas buvo Lietuvoje labai brangi, bet vėliau jo garbinimas pakito į ironišką įtarumą. Laisvinimo ir pagalbos Lietuvai veiklai daug paaukojusiai išeivijai tai buvo skaudus smūgis. Pradžioje tikėtasi labai daug, o vėlesniais metais pamažu tos viltys atvėso – ne viskas, ką išeivija buvo subrandinusi ir pasiruošusi pergabenti Lietuvon buvo suprantama vietiniams lietuviams.

(...) Pamažu buvo suvokta, kad Lietuvos raidai išeivijos išmintis daug įtakos negali turėti, o svarbiausia misija neišvengiamai tapo gyvosios pasaulio lietuviybės išsaugojimas nežinomybės kupinoje ateityje. Ypač tai svarbu darėsi matant, kad Lietuvos politinis elitas yra neįgalus suvokti diasporinės tautos lūkesčių, net nesistengiantis imtis racionalių veiksmų masinės naujos emigracijos akivaizdoje. PLB misija ir prioritetai keitėsi.

(...) Laisvę atgavus, pasiekus tikslą ir su liūdna nuostaba stebint iš laisvos Lietuvos bėgančias minias PLB buvo labai sunku susitaikyti su ta paradoksalia būsena, netobula tikrove, pasimetimo skersvėjais ir tam tikru neįgalumo jausmu, kuris galėjo apimti stebint Lietuvos politinio elito elgsenas, posovietinio mentaliteto patvarumą, kurio staiga negalėjo pakeisti jokie pamokymai, publikacijos, pavyzdžiai ir perspėjimai. Tačiau PLB sugebėjo

pergrupuoti jėgas, sutelkti dėmesį į naujų šalių, kur ėmė klostytis sąmoningos diasporos pradmenys, lietuvių susiorganizavimą ir atliko lemtingai svarbius veiksmus, kad naujos srovės ir bangos visiškai neištaškytų išeivių po globalaus pasaulio užkampius.

(...) PLB aprėptas susiorganizavusios diasporos pasaulis po 2004 metų patyrė sunkiai aprašomus sukrėtimus. Naujieji išeiviai savo kiekiu pradėjo stipriai pranokti senuosius išeivijos telkinius, o posovietinio asocijalumo – visuomeninio, laisvanoriško, organizuoto, solidaraus veikimo ignoravimo – daugybiniai pavyzdžiai trikdė labai smarkiai. PLB teisėtai, plitiesiems senosios diasporos sluoksniams pritariant, prisiėmė misiją atstovauti visiems pasaulio lietuviams, o Lietuvos Respublikos Vyriausybė tą patvirtino savo politinėmis praktikomis. Tačiau naujųjų išeivių bangai ritantis *nieko bendro neturinčiųjų bendruomenės* nuokalne, galėjo kilti pagrįstas atstovavimo klausimas. Po Lietuvos įstojimo į Europos Sąjungą organizuotas Didžiosios Britanijos lietuvių gyvenimas pasiekė paradoksalia būsena: PLB narei – tenykštei *Lietuvių sąjungai* formaliai priklausančių sąmoningų narių buvo beveik tūkstantis, kai tuo metu visoje šalyje lietuviai turėjo viršyti šešiaženklį skaičių.

Nors PLB anksčiau nei Lietuvos valdžia pastebėjo lietuviškos naujosios posovietinės emigracijos *cunami* požymius, tačiau ir jos Valdybos dokumen-

tai bei Seimų medžiaga rodo, kaip stipriai pavėluotai ir neadekvačiai buvo ši banga pasitikta. Šiandienė padėtis ir *naujosios diasporos* telkinių gyvenimas vis dar lieka likimo mesta pirštine visam *Pasaulio lietuvių bendruomenės* patyrimui ir išminčiai. (...)

6. Karklo diegas

(...) Kur driekiasi šiandienis lietuvių pasaulis? Kaip dera skirtinguose kraštuose išsaugota atmintis su naujų globalizacijos bangų ir srovių išblaškytų lietuvių vaizduote? Kiek supurenta savivokos dirvų, kurie baigė lietuviškas mokyklas, mokėsi iš literatūros ir istorijos vadovėlių, suko galvas prie egzaminų ir testų lakštų? Pradinė mūsų pasakojimo mintis buvo grįsta ta nuojauta, kad šiandien lietuvių vaizduotė yra stipriai sudrumsta. *Palangos Juzės* pasakojimas labai smarkiai laimi prieš *Ameriką pirtyje*, arba *Džiunglių* siužetus. Šiandien iš visų Europos Sąjungos tautų labiausiai migruojantys lietuviai menkai išivaizduoja senoje ir artimoje praeityse susiklosčiusius diasporos žemėlapius.

(...) Lietuvių pasaulio istorijos paraštės yra pribarstytos užuominų į tai, kad lietuviai su diaspora sugyveno tik tol, kol jos nariai atitiko etnolingvistinės bendruomenės standartus:

veikė bendruomenėje, skaitė lietuviškus laikraščius, kalbėjo lietuviškai, kūrė lietuviškas šeimas, laikėsi lietuviškų papročių, net jei to buvo beveik neįmanoma pasiekti: persikėlimas iš kaimo į didmiestį papročius pakeičia net neemigravus iš savos šalies. Jei diasporos nariai sąmoningai ar nesąmoningai labiau integruojasi į naujos tėvynės visuomeninį audinį, jei bendrauja kita – ne gimtąja – kalba, jei lietuvių kalba pasitraukia tik į iškilmių progomis atverčiamą ritualinių žodžių žodyną, o kasdien vartojama imigracijos šalies kalba, Lietuvos lietuviams tai jau reiškia gentainių lietuviškumo mirtį.

Gera ir paprasta yra išivaizduoti svetur išsaugomus mūsų tautinius bruožus. Sąmoningas priklausymas *Pasaulio lietuvių bendruomenei*, kaip globaliai lietuvių nevyriausybinei organizacijai, yra aukščiausia vertybė. Ji visada buvo ir bus diasporos pasaulio centre. Lygiai kaip rūpinimasis tėvynės Lietuvos likimu. Su šiuo griežtu bei tauriu lietuviškos tapatybės principu neprasi lenkia tie, kurie sako, kad mūsų, lietuvių, pasaulyje už Lietuvos ribų yra tiek, kiek yra skaitančių lietuvišką spaudą. Iš karto nutuoktume, kad kalba sukasi geriausiu atveju apie keliasdešimt tūkstančių gentainių. Šiandien prie seno ir kategoriško supratimo pridėjus tuos, kurie lanko interneto svetaines, skaito leidinius ir aktyvūs socialiniuose tinkluose būtų daug daugiau tokių lietuvių. Tačiau ir šiuo atveju turime pripažinti, jog pasaulinė lietuvijs yra sukūrusi kelias

**MUTUAL
FEDERAL BANK**

Namams paskolos, apdraustos sąskaitos

2212 West Cermak Road, Chicago, IL 60608
773-847-7747 * www.mutualfederalbank.com
Stephen M. Oksas, *President*

Patarnaujam Čikagos ir apylinkių lietuviams daugiau kaip 100 metų.

tapatybės fronto linijas. Pirmoji – pagrindinė– yra susijusi su etnolingvistiniu kompleksu. Tai tie lietuvių pasaulio branduolių žmonės, kurie laikosi kalbos, skaito ir rašo, kalba ir dainuoja, suvokdami jog tai yra jų diasporinio lietuviškumo pamatas. Garbingas ir pagirtinas dalykas sutikti kur nors Los Andžele ar San Paule trečiosios kartos lietuvi, pasiekusį JAV ar Brazilijos visuomenės aukštumas, nusipelnusių platesnio dėmesio ir neužmiršusių protėvių kalbos.

(...) Kita vertus, labai giliai užnugaryje driekiasi antroji lietuvių fronto linija. Ją gina daug kartų daugiau lietuvių pasaulio būrių. Tai tie, kurie seniai kalba angliškai, portugališkai, ispaniškai, vokiškai, bet mena savo protėvių kilmę, žino savo šaknis arba ieško jų, o aptikę, kaip Teksaso lietuvininkų kolonijos palikuonys, neslepia džiugėsio ir pasididžiavimo.

(...) Išlaužtume neužrakintas istorijos duris, jei imtume įrodinėti, kad Amerikoje šimtai tūkstančių lietuviškai nekalbančių lietuvių yra mūsų diasporinės tautos nariai, net jei jie yra JAV senatoriai, kongresmenai, režisieriai, sporto žvaigždės. Richardas Durbinas arba Robertas Zemeckis, Charles’is Bronsonas, Unitas ar Jackas Sharkey’us

(...) Globalizacija vienoje pusėje, individualizacija – kitoje nukreipia visų žmonių gyvenimus įvairiais keliais. Mišrios šeimos vaikas taip pat yra lietuvis. Tad be tų, kurie sukasi organizuoto lietuvių pasaulio branduolyje, yra tūkstančiai tokių diasporos lietuvių, kurie daugiau ar mažiau nuo jo nutolę. Juk tas pats yra ir su šiandieniniais tautiečiais Lietuvoje: tik maža dalis visų lietuvių yra sąmoningi laisvanoriškųjų asociacijų nariai, net rinkimuose dalyvauja tik apie pusę visų piliečių. Argi antroji pusė nėra lietuviai? Tokia jau posovietinės visuomenės prigimtis, kurios permainas sunku nuspėti. Tik dalis lietuvių yra aktyvūs visuomenės nariai, bet tai dar nereiškia, kad tie, kurie panūdo laikytis atokiai, jau nebeprisiklauso tautai. Pats nutolimas negalėtų būti suprantamas kaip išimtinai pasmerkimo vertas tautinis poelgis. Diasporinė tauta visų pirma yra bendros atminties bendruomenė, o kiekvienas jos narys, suvokdamas savo tapatumą, turi skirtingą tos atminties kiekį.

(...) Lietuvių pasaulėvaizdis jau niekada nebegalės apsieiti be emigracijos, išeivystės, diasporos gyvasties ženklų. Jie visada žymės skausmingas patirtis tų, kurie pasirinko kelionę. Jie primins abejones ir pasimetimą net ir tų, kurie dvejojo ir pasiliko gimtojoje žemėje. Patirtį, kurios paviršių nuolat kedena skersvėjai, drumsčia sunkiai suprantamos savimonės srovės.

(...) Pasakodamas lietuvių pasaulio istoriją nuolat sukau galvą apie svarbiausius vaizdinius, metaforas ir palyginimus, kurie taikliau nei tūkstantis žodžių pasakytų apie lietuvių prigimtį, lemtį, permainas, nuopolių ir prisikėlimus. Juk tai tauta, kuri per tūkstantį metų nuolat įrodinėjo, kad buvo, yra ir bus lygi tarp lygių. Ji plėtėsi iki imperijos, ji krito žemiau žolės. Lietuviai buvo vejami lauk iš savo žemės, nors dar nesenai patys grobė svetimas žemes. Kaip ir daugelio *amžinojo tautų kraustymosi* bastūnų, lietuvių laukė įvairiausi nutikimai. Skirtingais laikais lietuvių pėdos pasiekė Ameriką, Aziją, Australiją, Pietų Afriką, Pietų Amerikos džiungles. Jie kūrėsi, kėlėsi, nepaisydami sunkiausių sąlygų. Kažkodėl karklo metafora dygo mano galvoje.

Ar daug rasime tokių neaukštų, ne itin gražių, bet tokių gaivalingų krūmamedžių, kurie nesiduoda išnaikinami, iškertami, kurių šaknys kimba į pačią pradžią dirvą, o nulaužta šakelė kaip mat išsisknija pernešta kiton vieton? Taip, lietuvių visame pasaulyje galima palyginti su karklynais. O diegas? Vaizdinys visame lietuvių pasaulio pasakojime galutinai susiformavo aptikus prieš pat I pasaulinį karą iš karto dviejose vietose – Buenos Airėse ir Klaipėdoje – lietuvių jaunimo draugijas, pasivadinusias tuo pačiu vardu – *Diegas*.

Karklo diegas – tai pasakojimas apie lietuvių pasaulio permainas, apie tai, kur, kada ir kaip mūsų gentainiai apsigyveno, išsisknijo, išnyko iš atminties arba išliko knygoje. Tai yra kvietimas pažvelgti į mūsų praeitį tokiu kampu, kuris leidžia ne tik prisiminti, bet ir grožėtis ta šviesotamsa, kuri kinta, žemei sukantis apie Saulę. Kiekvienas susigrąžinimas atmintin mūsų išėjusių giminių ir protėvių daro mus turtingesniais, stipresniais, galinčiais didžiuotis ir džiaugtis savo nuotykių, ir nenustoti būti kartu su tais, kurie žino, kad pasaulis nėra tobulas, neužmiršta pareigos siekti, kad jis gerėtų, gražėtų ir stiebtųsi švieson. (sutrumpinta)

Pabaiga

SPYGLIAI IR DYGLIAI

Su litu atsisveikina ir karikatūristai

Atkelta iš 1 psl.

Vertinimo komisija, sudaryta iš Lietuvos banko Pinigų muziejaus ir Nacionalinės karikatūristų asociacijos „Humor Sapiens“ deleguotų atstovų, pirmenybę teikė kūrybiškumui ir originalumui, aktualumui ir atlikimo meistriškumui. Parodos tema: „Pinigai keičiasi, humoras lieka“.

Karikatūrose atsispindi visuomenės nuomonių gausa dėl pasikeisiančios valiutos: vieni autoriai savo darbuose gedi ir gailisi litų, kiti ragina žvelgti filosofiskai, treči optimistiškai pasitinka euro at-

ėjimą ir linksmai taria nacionalinei valiutai „sodie“.

Tai yra jau antroji Lietuvos banko Pinigų muziejaus kartu su karikatūristų bendruomene surengta paroda apie pinigus ir dailininkų požiūrį į juos. Pirmoji įvyko 2000 m., joje dalyvavo 22 autoriai, pateikę daugiau kaip 100 karikatūrų ir satyrinės plastikos darbų. Pagrindinė pirmosios parodos tema buvo pinigai ir su jais susiję visuomenės gyvenimo reiškiniai.

ELTA

„Mano piešinys brangesnis litais ar eurai?“ – svarsto dailininkas Jonas Varnas.

Dainiaus Labučio nuotr.

CHIRURGAI

PETRAS V. KISIELIUS, MD, FACS
INKSTŲ, PŪSLĖS, PROSTATOS
GYDYMAS BEI CHIRURGIJA
Center for Health
1200 S. York, Elmhurst, IL 60126
Tel. 331-221-9004

GEDAS M. GRINIS, MD
Inkstų, pūslės ir prostatos gydymas bei chirurgija
HOLY FAMILY MEMORIAL UROLOGY
1818 Memorial Dr., Manitowoc, WI 54220
920-320-6344

VIDAUS LIGOS

EDMUNDAS VIŽINAS, MD, SC
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos susitarus

SURENDER LAL, MD
Specialybė - vidaus ligos
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Tel. 773-434-2123
Valandos susitarus

BENDRA PRAKTIKA

ANDRIUS KUDIRKA, MD, MPH
Bendros praktikos gydytojas
15300 West Ave. #221 South
Orland Park, IL 60462
708-590-5300
www.seimosgydytojas.com

AUSŲ, NOSIES, GERKLĖS LIGOS

VYTENIS GRYBAUSKAS, MD
SUSAN T. LYON, MD
Ausų, Nosies, Gerklės ligos,
Chirurgija, Klausos aparatai
7350 W. College Drive, Suite 208
Palos Heights, IL 60463
Tel. 708-361-9199

Apsilankykite**„DRAUGO“**

internetinėje svetainėje
www.draugas.org

STUBURO IR SKAUSMO LIGOS

JONAS V. PRUNSKIS, MD
TERRI DALLAS-PRUNSKIS, MD
ANDREW J. YU, MD
SHINGO YANO, MD
CHADI YAACOU, MD
ir partneriai Illinois Pain Institute
Nugaros, sprando, galvos, sąnarių,
sužeidimų darbovietėje bei kitų vietų
skausmo diagnozės ir gydymo specialistai.
Itasca: 630-748-3300
Elgin: 847-289-8822
McHenry: 815-363-9595
Barrington: 847-852-2000
www.illinoispain.com

SKAUSMO GYDYMAS

DR. RENATA VARIAKOJYTĖ
SKAUSMO GYDYMO SPECIALISTĖ
7600 W. College Drive
Palos Heights, IL 60463
Tel. 708-361-5550
Nugaros, kaklo, galvos, sąnarių bei kitų
skausmų gydymas

AKIŲ LIGOS

ARAS ŽLIOBA, MD
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

LINAS SIDRYS, MD
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA – AKINIAI
2701 W 69th St., Chicago, IL
5850 W 111th St., Chicago Ridge, IL
Tel. 708-636-6622

DR. ELIGIJUS LELIS
Akių ligos ir chirurgija
1192 Walter St, Lemont, IL 60439
1051 Essington Rd. #200
Joliet, IL 60435
Tel. 815-723-1854

ODOS LIGŲ SPECIALISTAI

DR. K. JUCAS
Odos ligų specialistas gydo odos
teigiamus ir neigiamus auglius ir žaizdas.
Kosmetinė chirurgija.
3235 W. 111 St, Chicago, IL 60655
773-233-0744 arba 773-489-4441

WWW.SKYTRIP.NET
info@skytrip.net

773-663-4363**SIŪLOME:**

- Pigiausi avia bilietai į Vilnių, Kauną, Palangą.
- Poilsinės kelionės, pažintiniai turai į Las Vegas, Floridą, Havajus, Meksiką, Dominiką, Karibų salas.
- Kruizai.
- Skrydžiai iš Lietuvos.

KEPYKLA IR DELIKATESAI
6216 W. Archer Ave., Chicago, IL 60638
Tel. 773-581-8500

- Lietuviška duona ir raguoliai
- Vestuviniai ir įvairūs tortai
- Siunčiame mūsų produktus UPS
- Atidaryta 7 dienas per savaitę
- Aplankykite mūsų svetainę — www.racinebakery.com

“BAKE FOR ME” KAVINĖS

Kepyklos produktai ir užkandžiai miesto centre

321 N. Clark,
Chicago, IL 60654
312-644-7750

pirm. - penkt. nuo
6:30 v.r. iki 3:30 v.p.p.

4305 S. Halsted,
Chicago, IL 60609
773-624-9900

pirm. - penkt. nuo
6:30 v.r. iki 5:30 v.p.p.
šešt. nuo 8 v.r. iki 2 v.p.p.

autotradeusa
sales • export • rebuilding
www.autotradeusa.com

PADEDAME SURASTI, NUPIRKTI IR ATVEŽTI
AUTOMOBILIUS IŠ BET KURIO JAV AUKCIONO.
PERSIUNČIAME AUTOMOBILIUS IR DETALES.
ATLIEKAME AUTOMOBILIŲ REMONTĄ!
Tel. 708-430-4710, 630-774-1192

LOT

Lufthansa

SAS

FINNAIR

KLM

tickets@doleris.com

1-800-514-9989**PIGIAUSI AVIA-BILIETAI Į LIETUVĄ IR EUROPA**

Siūlome pigiausius skrydžius visomis oro linijomis
iš Čikagos ir kitų Amerikos miestų į

LIETUVĄ
VYTIS TOURS

www.vytistours.com

info@vytistours.com

1-800-778-9847

4024 235th St., Douglaston, NY 11363

Teiraukitės mūsų 2015 m. brošiūros. Ją galite patys išsispausdinti adresu:

www.vytistours.com

Specialios turstinės kelionės į Baltijos kraštus 2015 m.
Dėl informacijos skambinkite Ritai Penčylienei

Kainas sužinoti ir užsisakyti vietas galite
www.vytistours.com

Siūlome informaciją apie specialias nuolaidas
Atsiųskite savo el. pašto adresą

ATSTOVYBĖ ČIKAGOJE

Bronė Barakauskienė
Tel fax: 708-403-5717
mamabar3@aol.com

Rita Penčyliene
Tel fax: 708-923-0280
pencylar@comcast.net

Apsilankykite „Draugo“ tinklalapyje**www.draugas.org****Remkime Draugo fondą**

Nuo 1992 metų Draugo fondas padeda išlaikyti
mūsų lietuvišką, katalikišką „Draugo“ laikraštį.

Prisiminkite Draugo fondą savo testamente.
Keletas stambesnių palikimų užtikrins laikraščio
gyvavimą daugeliui metų!

Draugo fondas 4545 W. 63rd St., Chicago, IL 60629 • tel: 773-585-9500

RENGINIŲ KALENDORIUS

Spalis

Rytų pakrantė

Spalio 10–12 d., penktadienį – sekmadienį: iškyla Neringoje. Užsiregistruoti iki spalio 6 d. pas Aidą Kupčinską aidaszka@yahoo.com arba apie dalyvavimą pranešti tel. 617-240-0358.

Spalio 17–19 d., penktadienį – sekmadienį: Wyndham Lake Buena Vista Resort (1850 Hotel Plaza Blvd, Lake Buena Vista, FL) vyks 90 m. Akademinių Skautų Sąjūdžio suvažiavimas. Penktadienį – atidarymas/susipažinimo vakaras, šeštadienį – programa/iškilmingas pokylis, sekmadienį – Mišios, programa, suvažiavimo uždarymas. Daugiau informacijos bus paskelbta vėliau.

Spalio 26 d., sekmadienį: 1:30 val. p. p. Elizabeth lietuvių parapijos salėje, 216 Ripley Place, Elizabeth, NJ svečiuosis K. Glinskio teatro grupė iš Jurbarko su B. Pukelevičiūtės spektakliu vaikams „Rimas pas Kęstutį“.

Čikaga (IL)

Spalio 10–12 d., penktadienį – sekmadienį: Jaunimo centre, 5620 S. Claremont Ave., Chicago, IL, vyks XIII lietuvių teatro festivalis. Spektaklius rodys teatrai iš Jurbarko, Punsko, Toronto, Detroito ir Čikagos. Spalio 10 d., penktadienį, 5:30 val. p. p. – parodos „Išėjimo teatro JAV istorija“ atidarymas Čiurlionio galerijoje. Daugiau informacijos: lb.kultura@gmail.com.

Spalio 11 d. šeštadienį: 8 val. v. Čikagos „Athenaeum“ teatre (2936 N. Southport Ave.) – gyvo garso meninis projektas „Babilonas“, dalyvaujant Arinai, Aldegundai, Kęstučiui Stančauskui ir Gediminui Zujui. Bilietus užsisakyti tel. 773-935-6875.

Spalio 12 d., sekmadienį: LR generalinio konsulato Čikagoje 90-mečio iškilmės. 11 val. r. – šv. Mišios Pal. J. Matulaičio misijoje, 12:30 val. p. p. – parodos „90 metų dirbame Lietuvai“ atidarymas Lietuvių dailės muziejuje, 1:30 val. p. p. – susitikimas su LR ministru pirmininku Algirdu Butkevičiumi ir užsienio reikalų ministru Linu Linkevičiumi.

– 12 val. p. p. Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčios parapijos salėje – koncertas-susitikimas su Romu Dambrausku. Daugiau informacijos: 773-776-4600.

– lietuviai dalyvauja tradiciniame Čikagos maratone. Bėgikų palaikymo grupė renkasi 9 val. r. prie Iliojaus universiteto (UIC), kur įsikūrusi PLB Lituanistikos katedra (vakarinėje Halsted gatvės pusėje, į pietus nuo Polk gatvės).

– 5 val. p. p. vyks bėgikų ir kitų maratono dalyvių susitikimas restorane „Kunigaikščių užeiga“.

Spalio 18 d., šeštadienį: 6 val. v. Lietuvių dailės muziejuje Lemonte – Maironio mokyklos moksleivių darbų paroda, skirta mokyklos 55-mečiui.

Spalio 19 d., sekmadienį: Amerikos lietuvių Romos katalikų moterų sąjungos organizacijos 100-mečio šventė. 11 val. r. Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčioje – šv. Mišios, po jų – parapijos salėje šventiniai pietūs ir meninė programa.

Spalio 24 d., penktadienį: 8 val. v. Waukegan / Lake County LB apylinkė ir „Draugas“ rengia grupės „Elle G“ koncertą, kuris vyks Family Piano Studio, 114 S. Genesee Str., Waukegan, IL.

Spalio 25 d., šeštadienį: 7 val. v. Pasaulio lie-

tuvių centre Lemonte Gen. T. Daukanto jūrų šaulių kuopa ruošia pokylį „Rudens balius“. Dalis pelno bus skirta Lietuvos našlaičių paramai.

– 6 val. v. merginų dueto „Elle G“ koncertas Lietuvių dailės muziejuje Pasaulio lietuvių centre Lemonte.

Spalio 26 d., sekmadienį: 12 val. p. p. „Draugo“ metiniai pietūs ir koncertas Willowbrook pokylių salėje. Svečiai bus vaišinami lietuviškais patiekalais, koncertuos grupė „Elle G“. Bilietus galima įsigyti „Draugo“ administracijoje tel. 773-585-9500.

Lapkritis

Rytų pakrantė

Lapkričio 1 d., šeštadienį: „Halloween naktis“ – lėšų telkimo vakaras Lietuvių namams Baltimorėje atnaujinti. Adresas: 851 Hollins St., Baltimore. Pradžia: 6 val. v. Daugiau informacijos: 443-839-6574 arba lithuanian-hall@yahoo.com.

Čikaga (IL)

Lapkričio 1– d., šeštadienį – sekmadienį: nuo 10 val. r. iki 4 val. p. p. Dailės muziejuje PLC, Lemonte – Čikagos Lietuvių tautodailės instituto rengiama paroda „Gyvoji tautodailė“.

Lapkričio 2 d., sekmadienį: PLC kviečia Jus pasigrožėti juodomis suknelėmis šių metų madų parodoje „La Petite Robe Noire“. Vietą – Riškus salė, pradžia – 12:30 val. p. p. Dėl bilietų ir informacijos kreipkitės į Ritą Pašilę tel. 708-252-0551 arba Žibutę Pranckevičienę tel. 630-257-0153.

Lapkričio 8 d., šeštadienį: Pasaulio lietuvių centre (14911 127th St. Lemont, IL) vyks Lietuvių Fondo metinis pokylis. Meninę programą atliks Lindos Veleckytės vadovaujamas styginių kvartetas „Cadenza String Quartet“. Veiks grafikės Joanos Danutės Plikonytės-Bružienės paroda „Vartai“. Kokteiliai 5:30 val. p. p., koncertas 6:30 val. v., šventinė vakarienė 7:30 val. v. Bilietai ir informacija www.LietuviuFondas arba tel. 630-257-1616.

Lapkričio 9 d., sekmadienį: 12:30 val. p. p. Lietuvių dailės muziejuje Lemonte vyks pianisto Edvino Minkštimo koncertas. Kviečia Lietuvos vaikų globos būrelis „Saulutė“.

– 1 val. p. p. Palos Country Club, 13100 Southwest Hwy., Orland Park, IL įvyks Čikagos Lietuvių moterų klubo rengiama madų paroda.

Lapkričio 22 d., šeštadienį: 7 val. v. Lietuvių Opera kviečia visus į rudeninį koncertą Jaunimo centro salėje. Po koncerto – vakarienė ir šokiai. Visos lėšos bus skiriamos naujos operos pastatymui.

Lapkričio 30 dieną, sekmadienį: 3 val. p. p. Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčioje – pianistės levos Jokubavičiūtės labdaros koncertas „Po Angelo sparnu“.

Gruodis

Čikaga (IL)

Gruodžio 6–7 d., šeštadienį – sekmadienį: tradicinė kalėdinė mugė Pasaulio lietuvių centre. Daugiau info: Elyte Reklaitis, reklaitis@lcenter.org. Adresas: 14911 127th St., Lemont, IL.

Jeigu norite, kad Jūsų žinutė patektų į „Renginių kalendorių“, informaciją siųskite redakcijai adresu 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629 arba el. paštu: redakcija@draugas.org.

*Visos mūsų maldos kasdieninės,
Viešpatie, duok tėviškės dangaus...
Tik tenai pailsusios krūtinės
Po visų kelionių atsigaus.*

(B. Brazdžionis)

Kapų tylą amžinam poilsiui priglaudė
kultūrininkę, menotyrininkę

A † A

SAULĘ KRISTINĄ JAUTOKAITĘ

Nuoširdžiai užjaučiame jos brolių „Draugo“ laikraščio leidėjų tarybos narį VIKTORĄ JAUTOKĄ bei visus giminės ir artimuosius.

*„Draugo“ direktorių taryba
Draugo fondo taryba*

A † A

ONAI PELECKIENEI

mirus, reiškiame užuojautą jos sūnėnui PAUL SIRGALIUI su šeima, giminėms bei artimiesiems ir kartu liūdime.

Sunny Hills, FL Lietuvių Bendruomenė

A † A

DELFINAI TRIČIENEI

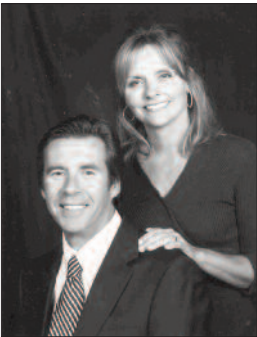
iškeliavus Amžinybėn, reiškiame nuoširdžią užuojautą RAMUNEI, LINUI, KĘSTUČIUI ir AUDRIUI KELEČIAMS netekus mamytės ir močiutės.

Jadvyga Reivytytėnė ir šeima

Palos-Gaidas
FUNERAL HOME

• Patogioje vietoje tarp Čikagos ir Lemonto
• 10 minučių nuo Šv. Kazimiero lietuvių kapinių

**11028 S. Southwest Hwy.
Palos Hills, Illinois
(708) 974-4410**

PETKUS & SON
FUNERAL DIRECTORS

SUMMIT, 7300 W. ARCHER AVE.

CICERO, 5940 W. 35 ST.

LEMONT, 12401 S. ARCHER AVE. (& DERBY RD.)

NATIONWIDE TOLL FREE (nemokamas)

Tel. 1-800-994-7600

www.petkusfuneralhomes.com

A † A
IRENA EGLĖ KEMEŠYTĖ
ABRAITIENĖ

Mirė 2014 m. rugsėjo 27 d., Orland Park, IL.
Gimė 1927 m. vasario 8 d. Lietuvoje.
Nuliūdę liko: duktė Idalija Regina Panaras su vyru Viktoru; anūakai Lisa Augustyn su vyru Daniel ir Andrius Panaras; sūnus dr. John Arūnas Abraitis; Lietuvoje liko brolis Gediminas Kemešis su šeima; sesuo Danutė Bružienė su šeima; Detroite a. a. Nijolės Craig sūnus Ted Craig su šeima.
A. a. Irena buvo žmona a. a. mjr. Jono Abraičio.
Velionė bus pašarvota ketvirtadienį, spalio 9 d. 10 val. ryto Švč. M. Marijos Gimimo bažnyčioje, Marquette Park, kurioje 11 val. ryto bus aukojamos šv. Mišios. Po šv. Mišių a. a. Irena bus palaidota Šv. Kazimiero kapinėse.
Nuoširdžiai kviečiame visus artimuosius ir pažįstamus dalyvauti atsisveikinime ir laidotuvėse.

Nuliūdusi šeima

Laidot. direkt. Donald M. Petkus, tel. 800-994-7600
arba www.petkusfuneralhomes.com

A † A
DIANE SKOPAS-KUINYS

Mirė 2014 m. rugsėjo 29 d., sulaukusi 84 metų.
Nuliūdę liko: vyras Edward R. Skopas, duktė Bernadette (Frank) Bence, duktė Regina (Martin) Mendicino, sūnus Edward J. (Kathleen) Skopas; anūakai Angela (Adrian) Selkowitz, Christopher (Mary) Bence, Vanessa (Mark) Padecky, Louis Mendicino, Keith (Vanessa) Bence, Dominic Mendicino, Kevin Bence, Nathan ir Noah Skopas; proanūakai Braden, Bence, Lemmy Selkowitz, Brooklyn Bence; sesuo Aldona Kriaučiūnas, sesuo Genevieve Steikūnas bei kiti artimieji.
Atsisveikinimas ir šv. Mišios šeštadienį, spalio 4 d. 9:30 val. ryto Šv. Antano bažnyčioje, 1510 S. 49th Ct., Cicero, IL.
A. a. Diane bus palaidota Šv. Kazimiero kapinėse.

Nuliūdusi šeima

Laidot. direkt. Adolf FH, Berwyn, tel. 708-484-4111
arba www.adolfservices.com

A † A
ONAI ALDONAI BAUKIENEI

mirus, jos dukrai „Saulutės” narei RAMINTAI LAPŠIENEI, jos šeimai ir artimiesiems reiškiamo nuoširdžią užuojautą.
*„Saulutė”
Lietuvos vaikų globos būrelis*

A † A
ROMUI KRONUI

mirus, jo žmonai „Saulutės” narei BANIUTEI KRONIENEI, jos šeimai ir artimiesiems reiškiamo nuoširdžią užuojautą.
*„Saulutė”
Lietuvos vaikų globos būrelis*

A † A
ONA ALDONA BAUKIENĖ

Mirė 2014 m. rugsėjo 30 d., sulaukusi 92 metų amžiaus.
Gimė 1922 m. vasario 26 d. Mažeikiuose, Lietuvoje, gyveno Cicero, St. Petersburg Beach ir Wheeling, IL.
Velionė buvo a. a. Broniaus Baukio žmona, a. a. Gvido Valantino sesuo ir a. a. Juliaus Sinkevičiaus svainė.
Giliame liūdesyje liko: dukra Raminta ir žentas Raimundas Lapšys, dukra Jazmina Baukys ir žentas Mark Mandzick, anūkės Andrea ir Laura Lapšytės, anūkas Kovas Lapšys su žmona Erika ir dukra Vitalija, sesuo Olytė ir vyras Stepas Barkauskas, sesuo Stefa Sinkevičienė, sūnėnai ir dukterėčios: Rasa Roseberry, Maira Guild, Viktoras Barkauskas, Gražina Bivins, Vytas Sinkevičius, Daiva Allely, Audra Sinkevičius, Julius Sinkevičius ir jų visos šeimos bei kiti giminės ir artimieji Amerikoje ir Lietuvoje.
Atsisveikinimas įvyks šeštadienį, spalio 4 d. 12 val. p. p. Šv. Antano bažnyčioje, Cicero. Šv. Mišios bus aukojamos 1 val. p. p.
Kviečiame gimines, draugus ir pažįstamus dalyvauti atsisveikinime ir šv. Mišiose
Laidojimo paslaugos privačios. Velionė bus palaidota Šv. Kazimiero kapinėse.
Šeima pageidauja vietoj gėlių aukas siųsti „Saulutei” („Sunlight Orphan Aid”), 414 Freehauf St., Lemont, IL 60439.
Geroji Mamytė – ilsėkis ramybėje!

Nuliūdusi šeima

A † A
SAULĖ KRISTINA JAUTOKAITĖ

Mirė 2014 m. spalio 1 d., sulaukusi 78 metų.
Gimė 1935 m. Rietave, Lietuvoje.
Gyveno Palos Hills, IL.
Nuliūdę liko: sesuo Regina; broliai Viktoras su žmona Rūta, Lietuvoje Povilas su žmona Zofija ir jų šeimos; sūnėnai Ramojus Vaitys su žmona Aldona, Adrianas su žmona Judita ir Renatas su žmona Regina ir jų šeimos bei daug giminių Lietuvoje.
A. a. Saulė Kristina buvo pašarvota spalio 3 d. 9 val. ryto Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčioje, kur 10 val. r. buvo aukojamos šv. Mišios. Po Mišių a. a. Saulė Kristina palaidota Šv. Kazimiero kapinėse.

Nuliūdę artimieji

Laidot. direkt. Donald M. Petkus, tel. 800-994-7600 arba
www.petkusfuneralhomes.com

A † A
ROMUALDAS KRONAS

Iškeliavo į Amžinybę 2014 m. spalio 1 d.
Gimė 1932 m. vasario 6 d.
Atsisveikinimas su velioniu įvyks Palaimintojo Jurgio Matulaičio misijoje 2014 m. spalio 11 d. 9:30 val. ryto.
Laidotuvių šv. Mišios 10 val. ryto Palaimintojo Jurgio Matulaičio misijoje 14911 127th Street, Lemont, IL 60439.
Laidotuvės privačios.
Liūdi žmona Baniutė Mašiotaitė Kronienė, duktė Sigita Mitchell su šeima, a. a. sūnaus Romo duktė Auksė su dukra Kairi, sesuo Elena Jasinevičienė su šeima, brolio a. a. Liūdo sūnus Algis su šeima, a. a. Stefanijos šeima, a. a. brolio Balio šeima ir a. a. brolio Edvardo šeima, giminės, draugai ir pažįstami.
Ilsėkis ramybėje.
Vietoj gėlių prašom aukoti pasirinktai Šalpos draugijai.

Nuliūdusi šeima

Laidot. direkt. Donald M. Petkus. Tel. 800-994-7600 arba
www.petkusfuneralhomes.com

PAS MUS IR APLINK MUS

■ Gal kas turėtumėte padovanoti „Draugui“ šaldytuvą – nebūtinai naują ir didelį, bet veikiantį. Prašome skambinti tel. 773-585-9500. Būtume labai dėkingi.

■ Šeštadienį, spalio 4 d., 6 val. v. Lietuvių dailės muziejus (LDM) kviečia Jus į oficialų LDM meno galerijos ir parodos „Siela“ atidarymą! Apsilankykite atnaujintose Muziejaus patalpose, įsigykite originalių meno kūrinių ir pasidžiaukite gyva muzika ir vaišėmis! Su klausimais skambinkite Astai Zimkienei tel. 630-291-0097.

■ JAV LB Lemonto apylinkės Socialinių reikalų skyrius trečiadienį, spalio 8 d., 1 val. p. p. kviečia visus į PLC Lemonte skaityklą, kur matysite dokumentinį filmą apie Žemaitijos miestelį Mosėdį, vadinamą akmenų sostine.

■ Spalio 11 d., šeštadienį, 8 val. v. Čikagos „Athenaeum“ teatre (2936 N. Southport Ave.) – gyvo garso meninis projektas „Babilonas“, dalyvaujant Arinai, Aldegundai, Kęstučiui Stančiauskui ir Gediminui Zujui. Bilietus užsisakyti: 773-935-6875.

■ Spalio 12 d. 12 val. p. p. kviečiame į susitikimą-koncertą su Romu Dambausku Švč. Mergelės Marijos Gimimo parapijos salėje (Marquette Parke). Daugiau informacijos tel. 773-776-4600.

■ Amerikos lietuvių Romos katalikų moterų sąjungos organizacijai sukanka 100 metų. Šį jubiliejų iškilmingai švėsime spalio 19 dieną. 11 val. r. Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčioje šv. Mišias aukos klebonas kun. Jaunius Kelpšas, o po Mišių parapijos salėje bus šventiniai pietūs ir meninė programa. Kviečiame visus dalyvauti šiose iškilmėse ir susipažinti su organizacijos darbais ir jos praeitimi.

■ Čikagos Lietuvių Tautodailės institutas lapkričio 1 ir 2 dienomis (10 val. r. - 4 val. p. p.) kviečia į renginį „Gyvoji tautodailė“, kuris vyks Dailės muziejaus patalpose Pasaulio lietuvių centre Lemonte. Bus proga prisiminti ar parodyti savo vaikams, anūkams mūsų turtingą lietuvių tautodailę. Rodysime audimą, verpimą, puodų žiedimą, odos dirbimą, šiaudinukų/sodų vėrimą, margučių marginimą, metalo išdirbimą, krepšių pynimą bei verbų rišimą.

„Draugo“ metiniai pietūs

Iškilmingi „Draugo“ pietūs ir grupės „Elle G“ koncertas vyks spalio 26 d., sekmadienį, Willowbrook Ballroom. Renginio pradžia – 12 val., pietūs – 1 val. p. p. Bilieto kaina – 65 dol. Pokylio metu neprenumeruojantys „Draugo“ turės galimybę užpildyti korteles ir 2 mėnesius gauti laikraštį susipažinimui nemokamai. Dalyvaukite mūsų šventėje! Skambinkite darbo valandomis administracijos tel. 773-585-9500.

HOME MADE EUROPEAN CUISINE
Dine-In Carry-Out Banquets Catering

Monday closed
Tue - Fri 10am - 8pm
Saturday 10am - 4pm
Sunday 11am - 5pm

6551 South Cass Ave.
Westmont, IL 60559

630 964 7882

California Lithuanian Credit Union

Santa Monica, CA

(310) 828-7095
info@clcu.org

1.75% 3 Metų CD

2.00% 3 Metų IRA CD

Valdžios apdrausta iki \$250,000

„Saulutė“, Lietuvos vaikų globos būrelis dėkoja už aukas padėti našlaičiams, beglobiams ir su negalia vaikams, daugiavaikėms šeimoms bei studentams Lietuvoje. Aukojo: Marytė Černiūtė \$25 a. a. Česlovo Veleckienės atminimui; Rosemarie Ignash \$8; tęsiant mergaitės metinę paramą William Saunders \$90. Labai ačiū. „Saulutė“ („Sunlight Orphan Aid“), 414 Freehauf St., Lemont, IL 60439, tel. (630) 243-6435, el. pašas: indretijunelis@sbcglobal.net

A. a. Angelės Poškaitienės atminimą pagerbiant, jos dukra Aušra Saulienė „Saulutei“ įteikė \$1,800, kuriuos suaukojo D. T. Quinn, A. Schneider, A. T. Gečiai, M. Černiūtė, P. R. McCarthy, J. R. Todd, D. I. Tijūnėliai, A. G. Sturonai, V. R. Norkai, V. M. Nemickai, A. R. Marchertai, D. D. Siliūnai, L. Žliobienė, R. Variakojis, A. Lietuvninkienė, J. D. Kapačinskai, Š. D. Gotceitai, A. I. Draugeliai, J. Gvidienė, R. P. Domanskiai, G. I. Deveikiai, Z. Cicėnienė, E. Barškėtienė, M. A. Klygiai, A. R. Šlapkauskai, W. R. Sell, A. R. Osčiai, A. D. Norkaičiai, A. L. Glavinskai, M. R. Balčiauskai, Z. Deveikienė, A. J. Maurukai, M. M. Kriaučiūnai. „Saulutė“ dėkoja už aukas padėti vargingai gyvenantiems vaikams Lietuvoje ir reiškia nuoširdžią užuojautą a. a. Angelės Poškaitienės šeimai ir artimiesiems.

Namams pirkti paskolos
duodamos mažais mėnesiniais
įmokėjimais ir prieinamais nuošimčiais.
Kreipkitės į
Mutual Federal Bank,
2212 West Cermak Road.
Tel. (773) 847-7747

Advokatas
VYTENIS LIETUVNINKAS
4536 W. 63 Street
Chicago, IL 60629
(Skersai gatvės nuo „Draugo“)
Tel. 773-284-0100

„Draugo“ prenumeratoriai gali
skaityti „Draugą“ internete be
jokio papildomo mokesčio.
**SKAITYKITE „DRAUGĄ“
GREIČIAU!**

2014 M. SPALIO 10-12 DIENOMIS

ČIKAGOS JAUNIMO CENTRE
5620 S. CLAREMONT AVE.
CHICAGO, IL 60636

JAV LB KULTŪROS TARYBOS
XIII IŠEIVIJOS TEATRO FESTIVALIS

Spalio 10 d., penktadienis, 7:30 val. v. – Toronto (Kanada) teatro studija „Žalios lankos“. M. Camoletti „Vakariėnė vištėdėje“ (rež. Daiva Botyrienė)
Spalio 11 d., šeštadienis, 12:00 val. p. p. – Jurbarko (Lietuva) K. Glinskio teatras. Spektaklis vaikams, B. Pūkelevičiūtės „Rimas pas Kęstutį“ (rež. Danutė Budrytė-Samienė)
Spalio 11 d., šeštadienis, 7:30 val. v. – Punksko (Lenkija) lietuvių kultūros namų Kiojimo teatras. B. Sruogos „Dobilėlis penkialapis“ (rež. Jolanta Malinauskaitė-Vektorienė)
Spalio 12 d., sekmadienis, 12:30 val. p. p. – Detroit, MI teatras „Langas“. „Ženteliai“ (pagal Bladykaitę) (rež. Jūratė Mikulevičienė)
Spalio 12 d., sekmadienis 4:30 val. v. – Čikagos teatro sambūris „Žaltvykslė“. Keturakio „Amerika partyje“ (rež. Ilona Čiapaite)

Premijų įteikimas, vaišės – spalio 12 d., sekmadienį, 6:00 val. v.

Jaunimo centre spalio 10 d., penktadienį, nuo 5:30 val. p. p. iki 7 val. v. – parodos „Išėivijos teatro JAV istorija“ atidarymas. Paroda veiks iki spalio 20 d.

Bilieto kaina į vieną spektaklį – 20 dol., vaikams iki 12 metų – 10 dol. Pasas į visus spektaklius – 50 dol. suaugusiųjų spektaklius vaikai įleidžiami tik nuo 8 metų amžiaus (jaunesniems vaikams bus organizuota priežiūra). Bilietus galite įsigyti Palaimintojo Jurgio Matulaičio misijos raštinėje, „Kunigaikščių užėigoje“, kavinėse: „Old Vilnius“, „Smilga“, „Rūta“. Prieš spektaklius bilietai bus pardavinėjami prie įėjimo durų. Tinklalapyje <http://teatrofestivalis.wix.com/teatro-festivalis> bilietus galima nusipirkti per **PayPal**

Renginį remia: